

6

АФОРИЗМИ И ДОСЕТКЕ

Нико Райко

Бранко Д. Зрнић

**АФОРИЗМИ
И
ДОСЕТКЕ**

6

Београд 2022.

Издавач

Културна заједница Крајине

За издавача

Жељко Кукић

Прелом и штампа

СГЦ, Београд

Тираж

500 примерака

ИСБН 978-86-6295-017-8

Београд 2022.

МИШЉЕЊЕ О КЊИЗИ

Зрнић као да пркоси времену које је можда најтеже од када постоји људска цивилизација. Са пуно енергије он наставља да размишља о љубави, доброты, захвалности, храбрости, дружењу, песми, радости и весељу. Са лакоћом он пише сваки дан и радује се новом дану, да још нешто ново дода и обогати своју огромну збирку мисли и афоризама. Ту силу у његовом уму, ти снажни таласи који допиру до свих делова његовог бића, сила и таласи радости, узвишености, задовољства и среће не може ништа умирити.

Изражен осећај за људске вредности, осећај за правду и поштење фундаменти су, његове снажне личности. Психолози, социолози, филозофи, теолози и многи други људи од науке могу само да се диве његовим мудрим, духовитим и за свакога јасним порукама које преноси на папир да се не забраве.

"Љубав која пламти, не траје дуго. Оне што тињају не дају се угасити лако". Није Зрнић мислио само на љубав према партнерки, он мисли на све врсте љубави које су праве и никад не престају.

Веома духовит, увек са благим осмехом и сјајем у очима, овај лиричар подсећа људе да нема разлога да се плаше, да страх не сме бити господар њиховог ума и тела, да верују да ће зло на крају бити од доброг побеђено у овом тешком времену. Он улива веру и наду у боље сутра, он охрабрује. Зрнић говори и о томе како су људи променљиви у зависности од своје зрелости и искрености. "Ти ниси више оно, што си некад био". "Знам! Сада сам паметнији."

Велики борац дечије заштите, за лепо васпитање деце. Зрнић упозорава на важност родитеља, у њиховом одрастању. Родитељи: који на време свом детету не уочи мане, касније им се неће моћи супротставити.

Кроз своје мисли изражене у облику афоризама, Бранко Зрнић даје читаоцу инспирацију да увек размишља. Када размишља он вежба свој мозак, и држи памћење у што бољем стању. Само учење нових ствари одржава добру кондицију ума, а иста се преноси и на тело. Човек се подмлађује у сваком погледу када учи без престанка, без обзира на године. Ову чињеницу Зрнић потврђује и својим изгледом. Време за

старење код њега као да је стало. Смисао живота све покреће. "Када се животне вредности обесмисле, живот изгуби смисао", каже Зрњић.

Бранко, пун поноса и достојанства не дозвољава да га било ко понижава, вређа. Он упозорава да је понизност, највећи непријатељ човеку. "Када нашим разумом загосподаре утицајни, морамо им бити покорни вазали." – добро речено.

Већ размисли пре него што нешто урадиш, јер мисли се претварају у дело. Зрњић поручује: "Оно што не можемо замислити, то нам се неће ни десити. Водимо рачуна, о нашим мислима."

Бранко упозорава људе да је свака изговорена реч злата вредна ако је добра, а свака лоша вређа и понижава.

Зато бирајмо речи које користимо у комуникацији са људима, у породици и било где. "Онај ко нема о чему да поучи друге, расправља се са онима који имају шта да кажу", лепо речено. И он мисли да нешто зна, па се зато тако понаша. Слушати а не само причати је прави начин за међусобно поштовање, вредновање и уважавање.

Зрнић не може без љубави, и приче о жени. Он жену воли, он јој се клања, даје се али јој понекад и не верује. Зато поручује: "Своју жену не хвали превише, ни онда када она то заслужује, тако ћеш јој дати крила да одлепрша."

Наставиће Бранко Зрнић да пише, нема препрека и падова на путу који је испред њега. Његов пут је увек обасјан светлошћу, зеленилом, цвећем раскошних боја, и тај пут жели сваком и то су његове поруке и у овој ко зна којој по реду књизи. Бранко оптимиста са пријатним емоцијама, жели дати све од себе да људи буду што срећнији, здравији и задовољнији у животу, а читањем ових дивних реченица сигурно ће имати позитивног утицаја на свакога.

Задовољство ми је да ову књигу препоручим свима који желе да се опусте и орасположе у овим за све нас изазовним временима.

У Београду,
на Божић 07. 01. 2022.

Проф. др Момчило Матић

АФОРИЗМИ И ДОСЕТКЕ

Легализоване лажи су некима, одскочна да-
ска. Зато су, тако брутални.

...

Слава му је, ударила у главу. Зато је брзо,
сишао са сцене.

...

Оно што моћни желе, нај чешће послушни
раде. Они се, тим поносе.

...

Са преварантима, буди опрезан. Они знају
да искористе, туђу похлепу.

...

Они који су убеђени да су моћни владари,
као онај на белом коњу. Кад схвате, ко су.
Онда, им је касно.

...

Власт, која рехабилитује лопове, из прет-
ходне власти. Тако уцењене их користи, за
своје потребе.

...

Они који те, и не оправдано хвале. Од тебе,
нај више очекују. Буди опрезан, са њима.

...

Они који свесно, праве исте грешке. Сигур-
но, да их нису свесни.

...

Паметне желимо да саслушамо, тек кад платимо цех нашег незнања. Касно схватимо, шта не знамо.

...

Доказани не доказане увек ставе, у прве редове. Кад се опамете, немају куд побећи.

...

Они који се играју, са својом судбином. Најчешће не знају, шта раде. Случајно, није ништа.

...

Они који хоће да мисле својом главом. Не баве се, политиком. Раде оно, за чега су се оспособили.

...

Док очекујемо туђу помоћ. Бољитак нам не може доћи. Она се тешко, и дугорочно одплаћује.

...

Паметни оумдре, кад их вешти на магарче. Треба да им се, захвале на томе.

...

Похлепне је, најлакше завести. Ту је образовање, не битно.

...

Сви би да себе представимо, пред неким. Битно је, и чиме се представљамо.

...

Од слободе нај мање имају користи они, који су за њу крварили. Њу после рата власт, обилато користи.

...

Знање се исплати само онима, који га знају уновчити. Од признања се, не може преживети.

...

Читав живот је јадиковао за оним, што није знао да искористи. Сада га је, време прегазило.

...

Само разумни, разумне разумеју. Они други им се знају, и наругати. Бранећи, своје не знање.

...

Политичарима је много тога дозвољено, док су на власти. Зато се грчевито, за њу боре.

...

Кога понесе, мали успех. До великог се може лако изгубити, у недостатку искуства.

...

Не проверене истине су у главном, велике лажи. Оне и нису, за дужу употребу.

...

Док смо се дружили, са старим пријатељима – без интереса. Имали смо њих, и они нас. Од како завлада интерес, остадосмо једни без других.

...

И у богатим друштвима има сиротиње међу богаташима. Ни њима није лако, бити сиротиња.

...

Здрав разум је привилегија разумних. Онима, којима он мањка. Кратак, им је пут.

...

Да би забранили истину. За њу су направили оштар закон, и строге санкције – за прекршиоце закона.

...

Од вредних, нај ближи много очекују. Лукрави, нај више.

...

И пријатељи нам знају бити, непријатељи. Ако смо им, конкуренција.

...

Отровне стреле се одапињу, само на пријатеље. Од непријатеља се бранимо, колективно.

...

Они који штрче, са својим ставовима. Свака власт, држи под надзором. Они су, први на удару.

...

Они који мисле, само на себе. Себи тешко, могу угодити. Увек им нешто, не достаје.

...

Они који себе, омрзну. Сигурно себи нису у стању да угоде. И за то треба, имати меру.

...

Успешни појединци су увек, у другом плану. Неуспешни а вешти уз њих, могу поста-ти и предводници таквима.

...

За власт се лакше, изборе вешти. Паметни-ма се лакше нађе замерка.

...

Постао је депресиван, кад су га и нај ближи запоставили. Сам је остао са собом, па му није лако.

...

Кад би се наплаћивале лоше навике, не одговорнима. Друштво би брзо, стало на ноге. Каса би, била пуна.

...

Добре пливаче свака власт чува, за не дај Боже. Зато им удовољава, и ако нису ангажовани.

...

У нај веће битке се упућују запостављени, да се докажу. Они су прави борци, жељни доказивања.

...

Ни срећа не би то била, да дуже траје. Таквој јој се, и не би радовали.

...

Они који не желе да чују, туђе мишљење. Добро знају, своје мане.

...

Нај теже је доказати оно, што сви добро знају. Ако власт то, не жели да чује.

...

Они који понављају, исте грешке. Остају, не поправљиви грешници.

...

Лопови који знају кад треба да престану красти. Живе као узорни грађани. Они други заврше на робији.

...

Кад изгубимо поверење, у нај поверљивије. Има ли нам, опстанка?

...

Кад нам све постане дозвољено. Многи ће се борити, за место нај горега. За то се лакше, изборити.

...

Кад од одговорних, сналажљиви преузму власт. Одговорност ће се, строго кажњавати.

...

Кад неморални моралне, ставе на стуб срама. Ко ће смети, да пропагира морал?

...

Кад би на време спознали, сврху стварања. Не бих се мучили и за оно, без чега можемо.

...

Острастњени се нај мање боје онога, што ће изазвати. Не мисле, на последице.

...

Кад нам они који укидају моралне вредности, поставе своје. Опстат ће, само прилагодљиви.

...

За грех који се понавља, не постоји утеха, већ казна.

...

Док нас брутална стварност, не отрезни. О њој, не размишљамо.

...

Живот губи смисао, у без смисленом стварању онога што не знамо, коме смо наменили.

...

Нај драже су нам оне године живота, кад смо нај мање имали, а били срећни.

...

У позним годинама, више уживамо у сећањима. Као да нисмо срећни, што у њима уживамо.

...

Кад почнемо обезвређивати оно, што смо стекли. Тек тада схватимо, чему смо се некада дивили.

...

Неки родитељи са горчином касно схвате, за кога су се жртвовали. Кад својој деци постану, сувишни терет.

...

Лако је теби бити прави домаћин, у пуној кући. Зашто је, твоја празна?

...

Нај више пажње себи посвећујемо, кад изгубимо оно, што нисмо знали чувати. Нај чешће, касно.

...

Некад се барјактар бирао, међу честитима. Данас, међу бахатима. Зато нам је тако, како је.

...

Они који вешто, крију своје ћуди. И даље чекају, своју прилику.

...

Нај лакше се обезвреде вредности, које нам ограничавају похлепу. Оне су, баријера.

...

Похлепи нај више робују они, који не знају шта неће.

...

Не робуј мо, пролазним вредностима. Осетимо, снагу нашег духа.

...

Ако нам је потребније, оно што немамо. У чему би, да уживамо?

...

Грех се, нај дуже памти. Не чинимо га.

...

Кад схватимо да у животу ништа није толико важно, колико мислимо. Схватимо, где смо све грешили. Али, касно.

...

Тек кад родитељ дете изведе на пут, схвати на кога му дете личи.

...

Поносили сте се са својом децом, док нису стасала. Данас она једва чекају да уновче, мртав капитал.

...

Деци којој нису родитељи били узор. Касније, сигурно неће.

...

Не доследнима је, ускраћен циљ. Све, док су такви.

...

Грех без исповести, из нас не излази. Временом нас терети, и те како.

...

Човек са собом однесе само оно, што је донео. Не реметимо, Божију вољу.

...

Ако је човек дошао на овај свет, Божијом вољом. Са њом одлази. Стрпљиво, сачекајмо ред.

...

За оно што им не треба, отимају се само бахати. Да би им то сутра, отели бахатији.

...

Они који не послушкују, свој инстинкт. Насунице живе, а ничему се не радују.

...

Свака твоја воља ти није од користи. Ко то не зна, сазна кад је плати.

...

Нај вреднији су, Божији дарови. Заслужимо их.

...

Ако својим достојанством оплеменимо добијене Божије дарове. Овде нисмо, у залуд боравили.

...

Ако нас воља, покреће не будимо, без вољни.

...

Ако си без воље, кренуо на пут. Ко ти је, вођа пута?

...

Ако одговорна држава своје границе, брани и у пустињи. Зар нама оне, нису толико битне.

...

Нај лакше се изопаче, похлепни. Њима никад, није доста.

...

И похлепа без мере, је Божија казна. Са разлогом.

...

Ко из прошлости, не извуче поуке. У будућности се неће, лако снаћи.

...

Подарен нам је живот, да бих га обогатили умећем. Ми, идемо даље.

...

Да би дошли, до суштине. Морамо изгубити оно, што нам је значило.

...

Ако се цивилизација, креће кружним путем. Сигурно је да ће мо се вратити, одакле смо и дошли.

...

Благостање долази са сазнањем, да нам је потребно само оно, што нам је неопходно.

...

Не дозволимо себи да нам разум, похлепа мути. Без њега, ми нисмо своји.

...

Ако нас не разумни, не разумеју. Не будимо и ми, неразумни.

...

Кад дознамо оно, што нисмо знали. Не дивимо се томе. Знање је, не ограничено.

...

Сви смо уверени да смо много битни, док не схватимо нашу без значајност.

...

Кад нам и раније не битно, постане битно. Потрошили, смо снагу.

...

Не одговорни своје време углавном, посвећују другима. Као да себи, и нису битни.

...

Сваки наш труд, без добре воље, не доноси нам бољитак.

...

Они који се, брзо залете, не стижу далеко.

...

Све нас у младости привлачи оно, што нам је лепо. Касније су нам, интереси битнији.

...

Они који би рађе да одмогну, него помогну ближњима. Мисле да ће их тако престићи. Касно су, кренули.

...

Нико нас не може одбранити, од наше истине. Она је, не милосрдна.

...

Понос нај боље бране личним достојанством, они који га имају.

...

Тешко је победити, своје мане. Оне се, не предају лако.

...

Да мана нема. За врлине, не би ни знали. Нити би их, поштовали.

...

Ако доброта, негује лепоту. Спутај мо у нама, зло – на време.

...

Инфериорност се не брани, мржњом – за видношћу. Ако желимо, сачувати здравље.

...

Деструктивни постану дивљи, кад им се разумом жели помоћи.

...

Без жеље нема ни воље, за бољитком. Тада га, и не заслчужујемо.

...

Оно што те је отерало, од куће. Томе се, не враћај. Ако желиш, живети боље.

...

Сви смо искушеници, своје воље. Битно је, каква је она.

...

Док има наде има и воље. Она сваки опоравак, надахњује снагом.

...

Без воље се, не опоравља лако. И ако ти, други помажу.

...

Савете рађе нуде, него што траже самовољни зналци. И кад су, не убедљиви.

...

Да би бистри, били мудри. Морају бити стрпљиви,

...

Безбрижније живе они, што мање знају. Зато се за ништа, (они) не отимају.

...

Шта могу да очекују деца, не васпитане деце. Добро знају, каква су била.

...

Угледни се не пореде, а не угледнима. Они неће да личе, на њих.

...

Кад родитељ постане покоран слуга, својој деци. Постао је робијаш, на отвореном простору.

...

Сви желимо некоме, бити од користи. Питање је, коме? И зашто.

...

Нај лакше се влада, замагљеном истином. Таква је народу, прихватљивија.

...

Кад неуки паметне, прогласе проблематичнима. Већина, одлучује.

...

Кад проблематични бирају свога представника. Они изаберу, нај проблематичнијег.

...

Знање се не представља, оспоравањем туђег знања. Ма колико знали.

...

Истини која се не да оспорити, нај бруталније се изругују они, којих се она тиче.

...

Коме нико не треба, њему нико ни помоћи не може. Кад му затреба.

...

Тамо где се најплеменитије, ставља на стуб срама. Нема, бољитка.

...

Уљеза нико не воли, а многи бих га радо, зло употребили – за своје потребе.

...

Зар си се толико жртвовао, да бих се данас
кајао. Мислио сам да чиним, добра дела.

...

Не себичним даривањем правих вредности.
Оплеменио си, и себе и друге. То сам, и хтео.

...

Не прашта се онима, који не праштају. Не
могу, бити бољи.

...

Привилегија је чинити добра дела, добрим
људима. Буди и ти, привилегован.

...

Нај успешнији су увек на мети онима, који
их не могу стићи. Са разлогом више.

...

Док другоме, желимо помоћи. Имамо се чи-
ме поносити.

...

Не коментариши туђе мишљење, ако те не
дотиче. Не буди и ти, сплеткареш.

...

И мир има, своју цену. На жалост! Многи
су презадужени, па га немају чиме купити.

...

Многи би да купе оно, што нису знали са-
чувати. Сетили су се касно.

...

Од невоље, сви окрећу главу. У њој сви очекујемо, туђу помоћ.

...

Некад сам у село долазио, због оних у селу. Данас у њега навраћам, због оних на гробљу.

...

На робији се по некад нађу и недужни, ако се нису знали одбранити од наметнутих им лажи.

...

Они који би другима, да открију мане. Своје им, не поверавају.

...

У тежњи, да постанемо битни. Нај чешће откривамо оно, што прикривамо.

...

Ако похлепа, изазове проклетство. Не можемо му, стати на пут. Ни уз туђу помоћ.

...

Не жалимо за оним, што нам измиче. Користимо боље, то што имамо.

...

Заборавимо, пропуштене прилике. Имали смо, прилику.

...

Разумно је да се разумни поносе врлинама.
Зашто се онда они други, поносе манама?

...

Када се тргује, са манама. Веће увек, имају
мању цену.

...

Кад себе убедимо да нам треба, и оно што
нам не треба. Нисмо више, своји господари.

...

Не прецењуј све то, што си временом сте-
к`о. И вредности временом, губе своју вред-
ност.

...

Дуго си се довијао, да би опстајао. Сад`, не-
маш куд. Знаш ли, шта те чека? Спасење!

...

Узлетео си, без компаса. Зато су те морали,
принудно приземљити.

...

По некад се и дивљи могу, силом припито-
мити. Остали су, за одстрел.

...

Непослушни мисле да могу, како хоће. Све
док не схвате, колико их то кошта.

...

Они који не напредују у оном, што нај боље знају, улазе у политичке воде. Мисле да ће ту, знати пливати.

...

И недаћа се лакше поднесе кад знамо, да нисмо сами у њој.

...

Не достојни ни не знају, коме су такви потребни. Они само, то мисле.

...

Ако се у роду, умноже изроди. Са њима род, не може опстати.

...

Малодушни су, и у својој кожи шкрти. Тако су, навикли.

...

Ако због твоје не достојанствености морају родитељи, да те се таквог стиде. Боље да, не ствараш пород.

...

Ако се свако дете поистовети са оним, што гледа и слуша. Будимо деци, достојанствени узор.

...

Кад моћни неправдом, протерају правду. Она им мира не да, где год да су.

...

Они који се данас стиде оног што су некада били. Себе себи, не могу оправдати.

...

Ако се и добри људи, могу покварити. Ко-
ме треба, веровати.

...

Кад живе пожелеле, да се придруже мртвима.
На њих нико, ни не рачуна.

...

Они који би да избегну, Божији суд. Пресу-
ђују, сами себи. Тако им је, лакше.

...

Кад банкара видите, са рукама у џеповима.
Не чудите се. Они су, тако навикли.

...

Ушао си у политику, да бих постао неко. Из
ње би данас да изађеш, ал си под стражом.

...

Ко се у сновима, дружи са мртвима. Узоре
нема, међу живима.

...

Онај ко ради, а не зна зашто. Тај не зна, шта
ради.

...

Зајажљиви никога не хвале, а рад` би да их
неко похвали.

...

Ко не зна бити милостиван, њему се милостиви и не обраћају, да му милост дају.

...

Достојанствени и другима дозвољавају, да буду достојанствени. Они знају, колико то значи.

...

Не доказује се оно, у шта се не верује. Да се не би, обезвредило.

...

Онај ко неће уз руду. За њу га вежу, и упрегну.

...

Зато што си другима, био подобан. Због тога си овима данас, не подобан.

...

Да би се патриотизам, обезсмилио. Хероје прогласе, за издајнике.

...

Они који се не бране, од простаклука. У њега се, и утопе.

...

Деградацијом свега постојећег, дегенеришемо и достојанство. А без њега је све, дозвољено.

...

За де хуманизованог човека, нико не брине.
Да ли је то циљ, или казна?

...

Кад бих се усагласили, око онога што не
желимо. Брже би напредовали ка ономе,
што хоћемо.

...

Отуђени се не интересују, ни за нај ближу
фамилију. Њима су они криви, за све неу-
спехе.

...

Производња глупости је уносан посао, за
превејане преваранте. Они се у том послу,
добро сналазе.

...

Задојени мржњом од малена, мрзитељи се
временом усавршавају. Они су само, по то-
ме познати.

...

Од збуњених се нај више може отети, уз
њихову сагласност. Зато их и збуне они, ко-
јима такви требају.

...

Бојкотовао си оца и мајку, док су живи би-
ли. Данас би њихов иметак, да препишеш
на себе. Јели ти то, био циљ.

...

Недостојни се јавно кажњавају, због њима сличним. Па нека размисле, њихови следбеници.

...

Ако желимо, да нас други разумеју. Будимо, разумни!

...

Сви ми би да будемо битни онима, који нам нешто значе. Ипак то многима, не полази за руком.

...

Ко другоме, радо прискочи у помоћ. Њему ништа, није тешко.

...

Исто мишљеници не води дијалог. Они се слушају. Један другом климају главом.

...

Кад живи забораве, своје мртве. Они им у сну, мира не дају.

...

Про духовљени својим духом могу да надахну, само надахните. Њих остали не разумеју.

...

Од увек је било без болније указтати, него доказати, оно што ремети здравље. Ослушкуј мо, запажања.

...

Ако је пословица сажето искуство у једној реченици, а афоризам то исто у две три. Сврха, им је иста.

...

Случајности, које сигурно нису случајне. Треба на време, добро протумачити. Да нас не би завеле.

...

Мир се не враћа лако, тамо где је нарушен. Чувај мо га, док је у нама.

...

Не пењи се, тако високо. Знаш да ниси, стабилан. Хоћу да се уверим у то.

...

У другима, не нарушавај мир. Како ћеш, сачувати свој?

...

Нема спасења, без судњег дана. Сачекај га, стрпљиво.

...

Не очекуј оно, што радо не дајеш. Ко то, да ти да.

...

Не греши душу, због своје похлепе. Не буди, бездушан. То те неће, усрећити.

...

Ко уценом, тражи подршку. И да је ње вредан, не заслужује је.

...

Онај ко би да чује, само оно што му годи. Хвата се за сламку спаса, он би с њом да броди.

...

Од мене не тражи, да ти климам главом. Ја мислим, својом главом.

...

Од пријатеља се не тражи, да ти буде покоран. Он није, твој слуга.

...

И твој слуга има достојанство. Не нарушавај му га.

...

Не тражи спасење у ономе, што си имао. Заборави, на то.

...

Заборављене вредности је, тешко оживети. Оне више нису, што су некад биле.

...

Не призивај, оно што је прошло. Данас ти ниси, оно што си био.

...

Знам да је, и теби тешко. Хајде да се испричамо. Биће нам, лакше.

...

Мука се не поверава ономе, ко се мучио није. Како да је, он разуме.

...

Подлегао си, притиску капитала. Сад се, не можеш извући.

...

Да ниси изгубио, то што си имао. Неби знао, томе цену.

...

Предање је битно, само док се чува – од заборава.

...

Зашто би даље друговали, кад ти не желиш чути, моје мишљење. Дружи се, са себи сличним.

...

Подмукли увек имају изговор, за своје понашање. Ко их не зна, можда би га и убедили.

...

Они који неће да виде, оно што други виде.
Заглављени су, у заблуди.

...

Само условљени могу да служе другом без
поговора. Они за мало, одрађују дуго.

...

Особењака, онај ко не разуме, нај више ого-
вара – бранећи, своје не знање.

...

Проблем не решавају они, који су га увећа-
ли, већ они, који су га наручили.

...

Кад блиски, постану далеки. Више не могу,
бити блиски.

...

Они који немају, са чим да се поносе. Нема-
ју шта, ни да чувају.

...

И сугестија, може бити не прихватљива,
ако није очекивана.

...

Кад своје мишљење није пријатно рећи, ни
свом пријатељу. Питање је да ли ти је, то
пријатељ.

...

Сваким бегом од суштине, дајемо јој већи значај – зато што нам, не прија.

...

Неки би да буду, оно што нису. И ако то, нису ни заслужили.

...

Цивилизација од појединаца тражи, да јој буде од користи. Унапређења ради.

...

У оставштини је увек, семе раздора. Ако се она не распореди, на време.

...

Не гирајући чињенице, ми им дајемо крила. Тада су, још израженије.

...

Кад неко очекује да му се диве, и они који га не разумеју. Њему је потребна помоћ, стручњака

...

Ласкавац никоме, не може бити пријатељ. Он гледа – ради, за свој интерес.

...

Повлашћенима, не повлађуј превише. Ојадит, ће те – касније.

...

Зајажљиви, свима нађу ману. Само их они, немају – тако кажу.

...

У пријатељу, не тражи кавалера. Дај му, ти пример.

...

Године и нису, толико битне. Битнији су они, који их носе.

...

Не одговорни, немају ауторитете. Зато су, не одговорни.

...

Не очекуј одговорност од оних, према којима си неодговоран.

...

Трапави се у журби саплићу, а нигде не стижу на време. Зато што журе.

...

Особе без идентитета су корисне другима, само за поткусуривање.

...

Не успешнима су увек, криви други. Чак и они, који нису могли да им помогну.

...

Не тражи да се дивим ономе, што си некад радио. Видиш ли, где те је то довело?

...

Ко касно схвати, да је залутао. Тај не зна да се врати, тамо где је био.

...

Ко се игра са оним, што није за игру. У залуд му је, кајање.

...

Продуховљени се, за ништа не отимају. Они имају оно, што им је неопходно.

...

Не тестирај, моје стрпљење. Ја сам према таквима, толерантан. Али не дуго.

...

Нај више греше они, који чекајући проводе дане. Шта имају, од тога?

...

Кад родитељ слуша, дете без искуства. Лако се, може оклизнути.

...

Ко себе нема, чиме да утеши. Где може, пронаћи утеху?

...

Не ангажуј се за оно што ће ти већ сутра, бити непотребно. Паметно искористи, своје време.

...

Они који су превише уложили у оне, који их данас терете. Боље, да уђуте.

...

Саможиви би све себи да подреде, да би сити били. А другима, како буде.

...

Са својом генетском грешком, се боље одма помирити. Она се, не да отклонити.

...

Нечија оставштина се не распродаје, да би се зарадило на туђој муци.

...

Бес увек, изазива стрес. Зато га и треба, избежавати.

...

Не жури, док чекаш свој ред. Тамо ћемо, сви стићи.

...

Без достојанства се, не опстаје лако. Не губи га, улудо.

...

Разумне увек, стрпљење спасава. Само, ако су мудри.

...

Због неповерења у не одговорне, си банкротирао. Неискуство се, скупо плаћа.

...

Себичлук, у позним годинама је освета, не скромнима. Знају они, какви су били.

...

Велики кад могу, заваде мале. По том их мире, уценама.

...

Нај теже је развадити, разјарене. Они уда рају и на оне, који их мире.

...

И сити знају бити не засити, кад изгубе моћ.

...

Кад изроди, свој род обезчасте. Пресуду су, сами себи донели.

...

Неправедно осуђени се славе, као наученици. Њихови целати су уписани, на стуб срама.

...

Доследни не иду, линијом мањег` отпора. Они се жртвују, за оно у чега верују.

...

Не буди понизан, никоме. Достојанство се, не чува тако.

...

И слутња се оправдава, њеним остваривањем.

...

И одговорни, подлегну утицају. Кад им се похлепа удовољи.

...

Мудри не говоре, док остали причају. Зато их они, ћутке слушају.

...

Себи нај чешће суде они, који се нечег нису бојали – у напону снаге.

...

Не жуди за оним, што је прошло. Искористи, нове прилике.

...

Ни са ким се, не упоређуј. Утркуј се, само са нај бољим.

...

Не упоређуј се ни са ким. Утркуј се са нај бољим.

...

Кад дозволимо простаклуку, да засија. По њему ће мо, бити препознати.

...

Сваки ради, није исплатив. Цена је, пресудна.

...

Како се повампире, заборавњени. Негде смо погрешили.

...

Навика је увек прихватљивија, од одвике.
Чак и онда, када нам штети.

...

Рад оплемењује, и растерећује. Он је лек, а
и казна.

...

У осињак не дирај, без добре заштите. И
она је, упитна.

...

Они који се не могу прославити, својим
знањем. Присвајају туђе.

...

У зону опасности нај чешће улазе они, који
брзо мисле. Касно се сете, где су ушли.

...

Патриотизам се не доказује, већ брани. И
силом, ако треба.

...

Коме други, капу кроје. Она им главу, не
може сачувати.

...

Оног, кога ништа не обавезује. Није, ни ла-
ко.

...

Да ли је он, умро изненада. Не! Очекивао
је, смрт.

...

Зашто прикупљаш и оно, што ти не треба?
Оћу да што више, оставим иза себе.

...

На сликама које си до сада насликао, не ви-
дим нигде тебе. Ја сам, нај мање битан.

...

И криминал се испалти, ако останеш жив.

...

Некога покреће своја, а неког туђа воља.

...

Они који су више туђи, него своји. Свима,
трабају.

...

Ко никоме, не треба. Нико га, ни не опомо-
ње.

...

Обзирни се, на све базиру. Зато немају,
много пријатеља.

...

Туђи обавештајац, ради и против себе. Он
удовољава туђем интересу.

...

Устрашен човек, се нај више боји, оног што
добро зна.

...

Новцем су се некад` разбацивали , галантни. Данас то раде, бахати.

...

Ко на ред, навикне. Он њем стрпљиво, чека свој ред. Шта год, да чека.

...

Ко дочека оно, што није чекао. Сети се онога, што је заборавио.

...

Вољом се долази до онога, што желимо. Невоља нам је судија.

...

Нај веће лажи смисле, нај бистрији. Они знају шта се, нај боље продаје.

...

Ретко ко тако добро уновчи знање, као преваранти. За то треба бити, и способан.

...

Способне сви траже, да за њих раде. Нај бољи, раде за себе.

...

Божији дарови се не деле, шаком и капом. Већ по, заслугама.

...

У миру се увек, кроје планови за рат. Питање је, само. Ко коме стоји на путу.

...

У беспућу, ти је ризик, загарантован. Немој, да бринеш.

...

Завалио си се у ту фотељу, као да ти у њој, нико не може ништа. Из ње су, многе такве истерали. Бољи! Заслужено.

...

Све се може измерити, сем среће. Она је увек велика. Да је мања, не би ни била срећа.

...

Ко, срећу купује. Углавном, несрећно заврши.

...

Нај драже је оно, што се не види. У осећају, је драж.

...

Сваки доживљај који се упамти, је битан – неко време.

...

Нај брже се заборави, оно што је добро. Све друго се, теже заборавља.

...

Деца се родитељима, све мање радују. Касније их радо упућују, на пут без повратка.

...

Све што је модерно, није и пожељно. Мода се, брзо мења.

...

Не замерај никоме оно, што си му дозволио. Нека свако мисли о себи.

...

О себи нај мање мислимо, док то и вреди. Зато нам је, како је.

...

Нај брже се опораве они, који то и хоће.

...

Не корисне нико, не оптерећује обавезама. Знају их добро, какви су.

...

Сналажљиви се нај брже, прилагоде околностима. На томе им, многи завиде.

...

Ко нема разума, он би да га купи, и ако зна да нема тих пара.

...

Превише обазриви себи, нај више ускраћују задовољство – немиром.

...

И смрад је, мирис. Само што, не мирише лепо.

...

Без искушења, нема ни усмерења. А она су,
разна.

...

Ко не устаје са вољом. Дан му је сваки, те-
жи. Зато му се, и не радује.

...

Оне које туђа срећа, не интересује. Своју би
радо, некоме испричали.

...

Оштар језик, нај више кошта жустре. Они
тек касније размишљају, шта су рекли.

...

Себи смо нај чешће, нај већи непријатељи.
Због не знања, и брзог реаговања.

...

Они који се немају са чим заштити. Туђим
перјем се ките.

...

Жеља за смислом је тајна, само док је же-
ља.

...

Они, који се не уздају у себе. Кома, могу
помоћи?

...

Оне који говоре, оно што мисле моћни. Нај
чешће не знају, коме то причају.

...

Узнемирене би, стрпљење спасило. Само да су знали, шта их може снаћи.

...

Наметљиви брзо покажу, какви су. Они и не крију, своје мане.

...

Коме и мало, некад може бити доста. Увек ће имати, колико му је неопходно.

...

Опрезне нај лакше, изненаде вешти. Они, имају искуство.

...

Кијавицу не могу сакрити, ни вешти. И кад' се труде.

...

Не убедљиви се нај више труде, али у залуд.

...

Са животом се нај теже растају, богати. Они би баш све, да понесу са собом.

...

Кад се млад човек, осоколи. У облацима је, све док не схвати, где је.

...

Само се одважни, достојанством бране. Зато су тако успешни у одбрани.

...

Нико не ратује, да би му било горе. Мада, сви на крају губе.

...

Оно што се не може, приуштити милом. Ра- том се, жели отети. Цена је, увек велика.

...

Ко није спреман, да се надмеће. Труди се да се наметне по свако цену.

...

Они који нису навикли да буду, своји на своме. принуђени су, да буду туђе слуге.

...

Завршио си два факултета, а не сналазиш се у животу. Недостаје ми, животни факултет.

...

Рекао сам ти своје мишљење, а ти тражиш да повучем реч. Повлачим је, али и даље мислим исто.

...

Не тражи на згаришту, трагове прошлости. Било, па прошло.

...

Ко свој успех, не види у будућности. Нека му се, не нада.

...

Не тражи од пријатеља, да те одведе, на част пићем. Ти га, позови на пиће.

...

Кад силник помисли да има право, проблем решити силом. Он је, насилник.

...

Ко не жели да одговори, на постављено му питање. Он постави, контра питање.

...

Насртај на моју имовину, оправдаш својом потребом. Зар не видиш, да је шизофрена.

...

Правда се, не успоставља насиљем. Тако се, негира – обезвређује.

...

Не оправдавај своју не одговорност, туђом. Буди бољи, од таквих.

...

Силом је тешко укротити подивљале, кад крену на пут без повратка.

...

Декаденцијом се нај брже стиже, до деструкције свих вредности. Зато оне, не треба да постоје?

...

Не доказанима је тешко доказати, доказиво.
Убеђени су, да су у праву.

...

Ко временом не буде бољи, но што је био.
У шта је своје, дане потрошио?

...

Добре приватне везе су пред услов, за такве
пословне везе. Градимо их свуда.

...

Кад се нај проблематичнији представе, као
нај интересантнији. Проблем је, већ прису-
тан.

...

Разумнима се не образлаже, лако схватљиво.
Онима другима се не може, ништа лако
доказати.

...

Поносне нај више спутавају они, који им се
не могу, ни приближити.

...

Кад право, легализује силу. Сила је, надја-
чала право.

...

Ко се силнику подчини, својом вољом. Мо-
рат ће бити, покоран слуга и против своје
воље.

...

Ко мисли да своје знање, може замаглити, оспоравањем туђег знања. Тај не зна, колико знање вреди.

...

Лако мислени, мисле да све што помисле и могу. Зато су хронично – разочарани.

...

Кад нам иметак, почне стварати проблеме. Тек тада схватимо, његову величину.

...

Онима, што много имају. Нај вредније је оно, што немају. Зашто!?

...

И поред свега што си купио, ти би да купиш и оно, што се не продаје. Баш то ми, недостаје.

...

Не поноси се са оним, што те неће учинити бољим.

...

Униформисана лица, нису за дружбу. Опрезност им је, ремети.

...

Добро намернима се добро намерни, просто наметну за пријатеље.

...

Кад не знаш, куд би са собом од себе, немаш куд побећи.

...

Много је лакше дати, него продати у бесцење, стечено. И ако све вредности, губе вредност.

...

Претворила си ме, у корисног идиота. Зашто сам ја теби, то дозволио?

...

Зар мислиш да се бојим тебе, тако узнемирене. Зар се ти таква, не бојиш себе?

...

Ако ти је ово, твоја боља половина. За ону другу, нећу да те питам.

...

Они који не корачају уздигнуте главе. Нису о себи, мислили на време.

...

Кога афоризам дотакне. Њему је и од користи.

...

Вољно си пристао да робујеш, непотребним стварима. Зато су ти оне, данас, терет.

...

Онај ко у сваком пријатељу, тражи свој интерес, није обостран. Зато се, и орочава.

...

Ако се пријатељи, не разумеју у свему. Зар морају, бити непријатељи?

...

До циља не долазе они, који га не виде.

...

Не тражи у сваком пријатељу, слабе стране карактера. Ко ме се не може, наћи мана?

...

Хтео си да промовишеш себе, у оно што ниси. Зато си од себе, направио будалу.

...

Они који немају, шта да кажу. Нај чешће причају о ономе, што никога не интересује.

...

Наша дела су огледало, нашег карактера. Она су увек, пред нама.

...

Не тумарај, по непознатом путу. Врати се, на прави пут.

...

Зар те у тим годинама није срамота, да глумиш заводника. Жене се лепе, за слатке приче.

...

У тешким временима се нај лакше мењају карактери. Тада су, какви су.

...

Глумац је нај искренији, кад глуми себе – у оригиналу.

...

Нај више времена трошимо, на спавање. Још, ако не сањамо. Јели то, живот у мраку?

...

Ма колико се трудили, да сакријемо своје мане. Оне саме, испливају на површину.

...

На циљ се не стиже, лутајући ка њему.

...

Ретко ко загорчава живот, нај горим људима. Многи га загорчавају, нај бољим. Они су им, на мети.

...

Заслепљен народ не види, куд га воде. Тек кад га доведу, кажу му где је.

...

Кога окриве, и без кривице. То је живи паћеник, због истине.

...

Све нам може бити много боље, уз мало среће и више наше воље. Потрудимо се, за себе.

...

Ако је лепа реч, човеку лек. Даруј мо их, радо.

...

Дете које није од користи, ни својим родитељима. Коме, може бити.

...

Радост је смисао, људског постојања. Са њом долазимо, и одлазимо.

...

Колико бранимо, своје нај ближе. Толико нам, и требају.

...

Своје грешке нај скупље, наплаћујемо себи. Да бих се, опаметили.

...

Ко не разуме, Христове речи. Оне га, ни не надахњују.

...

Лапа реч се дарује и онима, који их одмах, не могу разумети.

...

Онај ко би да се пита. Мора, и да слуша паметне.

...

Све док си, некоме неко. До тада си им, и потребан.

...

Да нема, несреће неби ни знали, шта је срећа.

...

Кад је хумор константан, онда он нема дражи.

...

Ко се од малена, није навикао дружити. Дружње му, и није потребан.

...

Недај пардона онима, који би за све да доносе пресуде.

...

Кад сирови, заповедају. Њих нико, ни не слуша. Са разлогом.

...

Ко није, стасит. Њему нико, ни не завиди.

...

Не повлађује се онима, који су навикли на то. Ако ниси полтрон.

...

У поштење се нај убедљивије куну, нај већи лажови. Да би га, озваничили.

...

Не шапући ми о њој, оно што мислиш. Мислиш да она не зна, да је лепа.

...

Они, који се труде - у залуд. Мисле да раде, нешто корисно.

...

Ко своју жељу не недахне, снагом духа свога. Она се тешко, може остварити.

...

Не скрећи пажњу не пажљивима. Они никога, не слушају.

...

Смисао нашег постојања, су дата нам искушења. Она нас могу одвести, тамо где нам је место.

...

Ако смо заступници, наших предака. Не, брукај мо се.

...

Не сабира се народ, да би га гомила била већа. Већ да једни друге, подржимо.

...

Буди достојанствен Божији слуга, да бих био награђен – његовим даровима.

...

Зажто се виђамо, кад немамо о чему да разговарамо. Слушај ме, још ово да ти испричам.

...

Не доказанима се не доказује ни оно, што добро виде.

...

У мноштву људи увек има, и не достојанствених. Не чудимо, им се. Они су нам, неопходни.

...

И неверници се, куну у Бога. Али само, кад им затреба.

...

У мени не тражи послушника. Ту га, наћи нећеш – сигурна буди.

...

И мали би, да се удену међу велике. А знају! Да им ту, није место.

...

Неки родитељи не знају, какву имају децу. Зато знају, да осуђују туђу.

...

Где се стид осуђује. Декаденција добија крила.

...

У залуд чешеш место, које те сврби. То је за оно, што се не заборавља.

...

Неки због прљавог новца, себе обесчасте. Тако су, трајно обележени.

...

Они који се пред најездом силе, завуку у мишије рупе. Ту, и настрадају.

...

Ништа није тако сигурно, као што је смрт. А ми би, да је избегнемо. Зашто?!

...

Оно чега се бојимо, нај чешће изазовемо својим страхом. Не изазивај мо невољу.

...

Невоља се нај више дружи са онима, који се ње боје. Баш, због тога.

...

Рађањем нам је, пут трасиран. Ништа не можемо, заобићи.

...

Стару славу морамо, што пре заборавити. Ради, нас!

...

Ко себе не обогати, трајним вредностима.
Брзо ће бити, заборављен.

...

Ништа не траје, дуже но што вреди. Зала-
жимо се, за трајне вредности.

...

Нај не стабилнији су, не опредељени. Они
немају, свој коментар.

...

Онај који би, на рачун некога нешто. Ни се-
би, није пријатељ.

...

Искрено пријатељство се не купује, већ за-
служује својим!

...

Сви смо под лупом, свога судије. Њега не
можемо, обманути.

...

Ни вешти не могу избећи казну, за своја не-
дела. Пред њим, смо сви исти.

...

Тешко деци коју васпитавају, не одговорни
родитељи. Зашто су она то заслужила?

...

И немирни се брзо смире кад схвате шта им
није дозвољено.

...

Кад рођак не зна, зашто рођаку треба. Више му, и није рођак.

...

Ни рођени под срећном звездом, не могу бити срећни. Ако не нађу у својој заједници, своје место.

...

Нај даље стижу они, који верују у себе. То је, моћ.

...

Не изазивај себи невољу, чинећи је неком другом.

...

Нестабилни се морају, држати за некога. Они морају, ићи за другим.

...

Не заборавља се лако, оно што се лако изгуби. То касније, више вреди.

...

И оно што вреди, избледи. Ако му, не поштујемо вредност.

...

Зашто се кунеш у оно, што ти не верујем. Знаш ти, мене.

...

Они који се добро знају, боље се упознају,
кад се посвађају.

...

Посвађали смо се, због глупости. Баш смо,
глупи.

...

Сви смо ми незрели, док се не опаметимо.
Неки и остаре, незрели.

...

Свуда је више оних, који се много не пита-
ју. Зато се за њих, они други отимају.

...

Са путером на глави, брже се стари. Он се
неда, скинути тек тако.

...

За сваки успех, воља је пресудна. Она може
и старост, одложити.

...

Спори, кад пожуре. Саплићу се.

...

Свим жељама, није корисно удовољавати.
Оне могу бити, и погубне.

...

Нај погубније је, бити туђи плен. Таквима
нико, не може помоћи.

...

Кад се удруже, не одговорни. Ту нема, про-
сечних.

...

Нико не зна, шта га у животу чека. А сви,
нешто чекамо.

...

И школовани испадну неуки, кад тумаче
оно, у шта се не разумеју.

...

И не познатима је познато да слава траје
кратко. Зато се они за њу, и не отимају.

...

И искусни уче, оно што не знају. А ти твр-
диш, да све знаш.

...

Кад је туђа воља, и твоја. Боље да си, без
ње.

...

Све што постане рутина, губи драж.
Учинимо, нешто за себе.

...

Ко је навикао да чека, тај чека и кад нема
шта, да дочека.

...

Они који нешто дају, па рачунају, колико
им се треба вратити. Ко то, може да плати.

...

Исплативо је само оно, без чега се не може.
Све друго, изгуби вредност временом.

...

Оно, што због нас запече. Ми смо, криви.
Па то, и не заслужујемо.

...

Одоговорни смо, кад на одговорност, на-
викнемо. Тада нас, она и чува.

...

Ко због не одговорности, пропушта прили-
ке. За њима може, само да жали.

...

Нај мање се жале они који нај мање имају.
Тако су, навикли.

...

Онај ко мисли, само на себе. Њему су, сви
странци, док му не затребају.

...

Онај на кога се нико не ослања. Коме је, по-
ребан?

...

То што смо, временом заборавили. То нам
се, нај више свети.

...

Нај више нас коштају, наше грешке. А ми
их, занемарујемо.

...

Занемарене, нико не тимари. Од њих, сви окрећу главу.

...

Ако ти је да будеш главни, кад нема од тебе – горег.

...

Они који очекују, оно што не заслужују. Много би, хтели.

...

Од оних, који коло воде. Нико, не окреће главу. Сви би, да им се приближе.

...

Само се добри људи, могу покварити. Зар, не?

...

Они који причају, празне приче. Нај чешће, траже подршку за себе.

...

Ко се осоколи, прее но што узлети. То може, скупо да га кошта.

...

Нај спорије се исцељује, жива рана. За њу, лека нема.

...

Тешко је бити први, међу једнакима. Ако им, завидиш.

...

Неуспешни би радо, да буду муве. Заборавили су да муву, сви терају од себе.

...

Сви се, за себе боримо. А без других, не можемо.

...

Виталност нас чува, само ако је одржавамо.

...

Многи би да избегну, одговорност. Само, ако то могу. Знају они, шта раде.

...

Неки би да купе, наклоност других. Зато, ни не вреде.

...

Не отимај се за оно, што ти већ сутра неће ни требати. Шта ће ти и то, што не знаш искористити.

...

Не основана критика ти је, нај већа брана до успеха. До сада сам их, некако савладавао.

...

Од свега што волимо, тешко се растајемо. Док не схватимо, да и без тога можемо.

...

О деци се нај више брину они, који их нису на време васпитали.

...

Пецароши су жељни доказивања у надмудривању. Стрпљиви су нај успешнији.

...

У залуд се толико мучиш, кад си и данас туђи. О себи се мисли, док има вајде.

...

Кад свачије, постане ничије. Тада, ни нема вредност.

...

Куд иде овај млади нараштај, без проверених правих вредности? Видет ће кад уђе у канџе оних, који га усмеравају.

...

Проверене вредности имају, још већу вредност, ако их не одговорни забораве.

...

Коме измакне, и задња шанса. Није је, ни заслужио.

...

Не стручни се лако препознају. Они галамом друге убеђују, у оно што не знају добро.

...

Бисери се не дарују онима, који у њима не виде одсјај.

...

Нај више се питају они, који се нај мање виде. Они су нај већа енигма – многима.

...

Условљени су, нај послушнији. Они, немају куд.

...

Онога кога сви воле, не воле они, који се нај више питају.

...

Они који не знају зашто живе. Све им, је тешко.

...

Ко се данас жртвује, за боље сутра. Можда га, и дочека.

...

Чему се надаш, кад данас не мислиш на сутра? Шта ако га, не дочекам?

...

Не укалупљени се од свих, морају бранити. Њих, нико не разуме.

...

Нај више су искоришћени они, који не знају рећи нећу. Зато су, толико тражени.

...

Простаклуком се нај више поносе, не васпитани. А васпитање се преноси, на потомство.

...

И подношљиво лоше, се да издурати. Не дај Боже, горе од тог.

...

Пре заштићени су касније, углавном несрећни. Навике се, тешко исправљају.

...

И спори, стижу на циљ, који из ината раде, у корист своје штете. То су, инаџије.

...

Нај брже остаре они, који нису знали живети. И то се треба, научити.

...

Коме и полако, буде брзо. Тај је баш, остарио.

...

Када на зашто, нема одговора. Зато тад не знамо шта радимо.

...

Не примај савет од оних, који ти га нуде. Они ни себи, нису подршка.

...

Они који мисле, да им је баш све дозвољено, што помисле. Нај дуже се кају.

...

Зашто глумиш паћеника, а имаш више новца, него сви твоји другови? Ма! Ја сам, у души паћеник.

...

У жижи јавности су данас, нај гори. Зар су нам, то узори?

...

Ја о теби мислим, исто што ти о мени. А ти се, на мене љутиш због тог.

...

Све има свој, почетак и крај. Зашто га се онда, бојимо?

...

Из које си ти дивљине, дошао у град? Ни данас се ниси цивилизовао. Ја сам тешко, прилагодљив.

...

Појединци, за систем, нису битни. Они су му, подчињени.

...

Много тешко се заборављају, своје грешке. Оне, не бледе.

...

Стручњак без искуства је, као ружа без мириса. Он се, само тако зове.

...

И ћутљиви открију своје тајне, кад их неко повуче за језик.

...

Паметни се не боре за власт, већ за суверенитет – али свој.

...

Не пресипај, из шупљег у празно. Ради, нешто паметно.

...

Паметни, раде за себе. Они други, морају за друге.

...

Свој докторат би дао, за твоје животно искуство. Брзо бих се, показао.

...

Искуства су нам, бројна. Нај више их је, болних.

...

Не куни се више, у своју мајку. Знаш ли, да је упокојена. То ми је, само узречица од раније.

...

Они који се, са достојанством играју. Брзо га и изгубе, трајно.

...

Са нама руководи, наша воља а он са нашом вољом. Будимо му, послушни.

...

Нико се не опоравља, кукајући. Дигни главу, и уздај се у своју моћ.

...

Нај већи губитници су они, који пропуштају шансе. Зато су, ту где су.

...

Они који игоноришу, здрав разум. Тврде, да су здрави. Ко им је, то рекао?

...

Хтео сам ти бити пријатељ а ти у мени тражиш послушника. Зар не видиш, да то ни сам.

...

Све што ти се чини, и не мора бити тако. Зар у то треба, да те убеђујем?

...

Ко није вољан да нешто своје, уложи у заједничко. Тај, не припада заједници. То је, намћор.

...

Ево ти твоје књиге, који си ми поклонио. Ја не мислим, као ти. Мићо! Мислио сам, да си разуман. Извини!

...

Онај ко и у доброту, тражи замерку. Са собом таквим, није му лако.

...

Они који брину, само о себи. Своју бригу, пребацују на друге.

...

Они који се, нај више двоуме. Увек повуку, за дебљи крај.

...

Заплет који нема расплет. Злобом је, запетљан.

...

Запалиће се само оно, што се жели сакрити од неуких. Они други, то виде.

...

Ако се не слажемо, око убеђења. Зашто ме убеђујеш, у твоја убеђења?

...

Онај ко мора да ради и оно, што не би – да би преживео. Нека за то, и одговара.

...

Туђом вољом, вођени. Не стижу, далеко. И
ако су, кренули, на далек пут.

...

Онај, ко не изгара за себе. Победник, не мо-
же бити.

...

Они који се, радећи играју. Ништа им, није
тешко.

...

Успех о коме, ниси ни сањарио. Неће ти се,
ни десити.

...

Не предвидиви су углавном вешти, у напре-
довању. Служе се са свим што могу, да би
успели.

...

Истина се доказује делима, а лаж се брани
полу истином. Много лакше.

...

Радиш годинама оно, што нема смисла. За-
то се ни не радујеш, томе.

...

Оне који јавно читају, дуге реферате. На
крају, ретко ко може разумети.

...

Кад своју државу, пред странцима кудиш.
Иди у туђу. Па тамо, буди поносни слуга.
Шта овде, тражиш?

...

Бранио се полу истинама, и тако се одбранио од одговорности.

...

Онај ко не одбрани своју истину. Пресуде му, као лажову.

...

Тамо где има, доста не додирљивих. Нико не дира, у крупни капитал.

...

Ако многи који те добро знају – знају ко сити. Како да ти, то не знаш?

...

Тешко је некоме, рећи своје мане. Врлине многи, радо испричају.

...

Зашто тебе зову "језичара", а ти си ситног раста. Ма причам све што чујем, па ми замајају.

...

Ако сте некад, били рођена браћа. Зашто и данас, то нисте? Он тврди да има, другачији генетски састав.

...

Кад закон није, довољно јасан. И правда се може, правно осудити.

...

Оне који се унапред позивају, на оне који суде. Ретко ко, дира.

...

Утицајни су важни, само док су на власти. Они нису оно, што смо мислили.

...

Ти кад корачаш, као да трчиш. Кад идем лагано, више се замарам.

...

Од кад те познајем, не примећујем да идеш изјутра на посао. Ја радим, сам за себе. Тако ми је, боље.

...

До сада сам у тебе сине уложио много, а ти ленчариш. Зар све то, треба да ти вратим?

...

Мали се поносе, са малим капиталом. Велики, са великим. И једни и други би да га имају још више.

...

Лако је онима, који имају мали капитал. Сад тек видим како је, кад имаш толико, да те због њега боли глава.

...

Лако је поделити, легално стечено. Са оним другим делом, није тако.

...

Неки су добили, а неки купили диплому. И једни и други тврде да су интелектуалци.

...

Нај више нас жуља, туђи успех. У нашој немоћи.

...

Путујући сам, много тога видео из близа. Ипак ми је нај драже овде, где сам одрастао.

...

Нај више кошта оно, што се украде. Ако те због тога, одведу у затвор.

...

Неки робују на робији, а неки у свом стану. Како, ко заслужи.

...

Добро обрати пажњу на оне, који мудро ћуте, а раде са смешком на лицу – прљав посао.

...

Коме очи весело играју, док ти ласка. Не може ти бити, искрени пријатељ. Проверено!

...

Не зрелу особу опију лако, празне приче. За њу су оне, добар мамац.

...

Ко у себи не изгради стабилну особу. Нема шта, у себи да негује.

...

Неки рађе, живе у заблуди. Она им је, прихватљивија.

...

Своје ћуди нико не показује, док се представља лажно. Зато га, наљути.

...

И поред толико самих људи, њих нај више желе да буду, сами са собом.

...

Одговорност се не гради, без строгих принципа – који се поштују.

...

О карактерима, карактерни не говоре. Све се да приметити, и видети јасно.

...

Сви желимо бити виђени, у нај бољем издању. А и оно друго, смо ми.

...

Онај ко не зна шта ће, са својим слободним временом. Њега вешти, брзо упосле.

...

Онај ко је навикао, да му се увек угађа. Он никоме, не жели да угађа.

...

Деца која се нису жртвовала, кад одрасту тврде, да су жртве својих родитеља. И, јесу.

...

Човеку је животно искуство неопходно, да би одабрао прави пут. Без њега многи, и даље лутају.

...

Ко не може ограничити, своје прохтеве. Увек ће му, фалити по нешто.

...

Учтиви се извињавају, за своје грешке. Они други их, жестоко бране.

...

Онај ко и данас не воли, оно што је волео. Сигурно је био, у заблуди.

...

Они који данас воле оно, што волели нису. Нај чешће су приморани, на то.

...

Оне који тихо причају. Само паметни слушају.

...

За територије, многи ратују. И ако, нису њихове.

...

Безазлени се знају обрадовати, и туђој срећи. Зато, и јесу срећни.

...

Животни путеви, су нам различити. Свако бира, којим ће поћи.

...

Са гомиле, за коју се неки отимају, нико ништа не одабира. Сви би нешто, да зграбе – за себе.

...

Вешти раде, из потаје. Зато их је тешко, ухватити на делу.

...

Они који стално копају, по туђој прошлости. Будућности се, неће радовати.

...

Тешко се изборимо за оно, што нам је потребно. Оно што нам не треба, само дође.

...

Они који жустро бране, оно што хоће, Добро знају, шта неће.

...

Они који пред спавање рачунају, колико им још треба. Никад не могу прикупити, колико им треба.

...

Оне које су слушали само они, који су то и морали. Касније желе, што пре да забораве.

...

Они који мисле, да су увек у праву. Никоме ништа, не дају за право.

...

Они који би брзо, да дођу до циља. Нај више, и ризикују. Они знају зашто.

...

Они који су навикли, да брзају. Нај чешће се залете, у погрешном правцу.

...

Кога не успешни, прогласе успешним. Њима такав, и припада.

...

Кад неко тренутно губи битку, а противник помисли да је сигурно добија. Настаје обрт, из ината.

...

Одговорни брину о ономе, што им треба. Они други нај мање брину, о својој бриги.

...

За моћ се нај више упињу, нестручни. У политици су нај сигурнији. Ту се они, вешто сналазе.

...

Они који се не петљају, у туђи живот. Својим су, задовољни.

...

У примирју обе стране изчекују, свој интерес. Нико ништа не жели да изгуби – ради мира.

...

Спонзор не даје никоме ниша, без интереса. Он ни према ближњима, није дарежљив.

...

Ко своју главу ставља на пањ, због своје истине – без доброг адвоката. Може лако, без ње и остати.

...

Ко на време не брине, о свом здрављу. Касније га то, много кошта.

...

Кад се сусрет моћника претвори, у не умесну комуникацију. Ту, договора нема.

...

Они који завађују, све око себе. Нај чешће изазову, оправдан гнев против себе. Што им, то треба.

...

Сви своје интересе пројектују, на рачун туђих. Питање је, ко је јачи.

...

Они који оспоравају свако мишљење, које им иде у прилог. Са никим нису, исто мишљеници.

...

Мека моћ је увек, у првом плану. За њом увек иде, моћ силе.

...

О култури се нај више говори, кад је доведемо у ћор сокак.

...

Они који су поновили, своје грешке. Нису паметнији, но што су били. Сигурно!

...

Они који се упињу, да буду примећени. Нај чешће су, проблематичних сватања.

...

Свако има своју, животну причу. Ретки су они, који су са њом задовољни.

...

Задовољан народ, живи у слози. Нико никога не саплиће, и свима су сви – од користи.

...

Набеђеним стручњацима, на добрим позицијама. Увек су на мети, проверени стручњаци. Зато им не дају, да приђу близу.

...

Ко не жели да припомогне ни онда, када га то ништа не кошта. Мора потражити помоћ, стручњака.

...

Ко би да из сећања избрише само оно, што не жели да памти. И преостало ће га, терети-ти.

...

Нај више се жртвујемо, за одраслу децу, коју нисмо на време добро васпитали.

...

Од циције се не може лако добити, ни оно што му не треба. Њему је, све под кључем.

...

Дани су нам, одбројани. Питање је, како ће мо их искористити.

...

Свима је нај тежи онај терет, који себи наба-цимо на леђа. А нико нас на то, није примо-рао.

...

Не проверено знање је велика заблуда. Ми-слиш да знаш, оно што не знаш.

...

Обазриви вежбају опрезност на онима, који их следе. Ту им је, нај мањи ризик.

...

Кад ризични себе, не сматрају таквим. Брзо постану, проблематични.

...

Они који крену на пут, без повратка. Немају разлог, за кајање.

...

Нај лакше се снађу они, који имају добре пријатеље, а и даље им верују.

...

Кад се вешти, праве не вешти. Улог је, велики.

...

Нај више паниче они, чији су осећаји пуни стрепње. Од њих се побећи, нема куд.

...

Нај више стрепе они, којима је страх ушао у кости.

...

Паметни се одмах повуку пред најездом, проблематичних. Њих спасава, искуство.

...

Они који се, нај више промовишу. Увек су, на мети просечних.

...

На увреду, не одговарај увредом. Постиди изгредника, добротом.

...

Несигурне неки чувају, за сигурне. Зато их и тимаре, док им не затребају.

...

Сви живимо, од туђег не знања. Једни другима смо, неопходни.

...

Кад циције треба, нешто своје дати. Увек помисли, да је могла и мање изгубити.

...

Они који не желе да виде, туђи успех. Остат ће, не успешни.

...

Шта мисле они, који нису навикли да мисле, кад се у невољи нађу? Можда је, пред свима критикују.

...

И скривени капитал се обзнани, кад се не може лако поделити, на равне части.

...

Ни интелегентни нису довољно паметни, ако убеђују незреле, да се опамете.

...

Боље је да ми и завиде, него да замерају. Не завиди било коме.

...

Када твој противник схвати, да га се не бојиш. Он на тебе не насрће, као суманут. Размишља!

...

Ко је спреман да докаже, оно што зна. Не боји се, искушења. Он му, дају стимуланс.

...

Они који лако користе, тешке речи. Сигурно не знају, њихово пуно значење.

...

Ко се измигољи, земањском суду. Моралном, сигурно неће. Док је, жив.

...

Дозвољено је лагати, али не и лажно осудити. Цена тог чина, је велика.

...

Онај ко многе, истине зна. Боље да их, задржи за себе.

...

Зло употребом туђе добротe, се нико не може усрећити. То би била греота, - према доброти.

...

Имао је све што му је било потребно, а да то није знао искористити. Душу је продао ђаволу, за оно што му је он обећао.

...

Не гради срећу на несрећи ближњих. Ко ће ти, моћи помоћи.

...

Истина се увек некако, измигољи на површину. На жалост због ње неки, изгубе главу – раније.

...

Кад инспиратори рата суде, онима који су га водили. Не милосрдни су према завађенима, да би пронашли кривца.

...

Остваримо сарадњом, заједнички интерес. Једни без других, не можемо.

...

Ружне речи које си изговорио не говоре ко си, већ какав си – човек.

...

Док је, чекао правду. Неправда га је, сахранила.

...

Оном, кога не могу ућуткати. Моћни одузму, грађанска права.

...

Фолиранти се брзо прилагоде онима, од којих могу извући неки интерес. Говоре само оно, што плени саговорника.

...

Онај ко се касно, дозове памети. Пропустио је, нај битније.

...

Док човек, не постане зло намеран. Лакше му се, може опростити.

...

Нај више негедују они, који су негде застали. Они би наставили даље, али не знају у ком правцу.

...

Ко не препозна добру намеру, свог пријатеља. Како да шири, негују пријатељство.

...

Све нас неко, може искористити. Питање је, ко колико вреди.

...

Да си служио себи као и другима, имао би много више. Ја и овако имам, више но што ми треба.

...

Неки би све да извагају, па и доброту на жалост! За њу нема, поуздан аршин.

...

Онога кога моћни, не могу да уцене. Склоне га, са сцене.

...

Политичка позорница је, много клизава. На њој се само вешти, мало дуже задрже.

...

Догађаји временом избледе, ако их нико не помиње. Ништа није, много важно.

...

Нај чешће се чудимо оном, што нас нај више жуља – од раније.

...

Рано раниоци су некад, били многимима узор. Сада је, обрнуто.

...

Многи, успешне оспоравају. На жалост! Они су, већина.

...

Подругљиви су, нај већи лицемери. Ругају се вредностима, које су им недостижне.

...

Нај опаснији су они који мудро ћуте, а раде испод жита.

...

Не одговорни по некад пресуде, својој не одговорности – кад је прескупо плате.

...

Зашто стрепиш и за она дела, која ниси почи-
нио? Можда су ти нека, недела приписали.

...

Шаљу нас у место порекла, кад превршимо меру. Тако бп, да нас се реше.

...

Све се враћамо тамо, одакле смо послати. Само, у другом паковању.

...

Не замерај онима, који свима нешто замерају. Они своје, грешке не виде.

...

Мера се, не мери. Њом контролишемо, измерено.

...

Не зарађују много они, који живе од свог знања. Они који зарађују, на туђем не знању – Успешнији су.

...

Туђа је невоља, увек мања. За њу сви лакше, нађемо решење.

...

Све је лакше решиво, док друге не уплићемо у то.

...

Они који буквално, све схватају. Нису буквалисти, већ буквани – и то тешки.

...

Кад би могли сабрати, све срећне тренутке које смо упамтили. Изненадили бих се, малим бројем. А мислили смо, другачије.

...

Застао си, на пола пута. Знаш ли, куда ћеш даље? Веруј ми, да нисам сигуран.

...

Свима нам је загарантована, само смрт. А ми се ње, бојимо. Зашто?

...

Касне само они, који журе. Они други увек, крениу на време.

...

Ако ти се оно што видиш, само чини. А бистро је, време. Преконтролиши се.

...

Убеђивачи, кад немају кога да убеђују. Они убеђују себе, да раде за себе.

...

Не залажи се да ти се испуни, свака воља. Шта ако је, не разумна?

...

Невоља се мора победити, да би те очеличила.

...

Они који осуђују, здраво разумно размишљање. Чиме могу, да се руководе?

...

Они који за живота на гробљу, обезбеде себи место. На време мисле, о својој будућности.

...

Они, који не поштују светиње. Иду к њима. кад не знају куд би, да пронађу мира.

...

Појединцима се успеси, не праштају лако. Као да су, условљени њиховим.

...

Добро је закаснити, кад сви журе. Сазнат ће мо где су стигли, и како им је тамо.

...

Сви не можемо, бити успешни. Успех тражи, велико одрицање. На њега многи, нису спремни.

...

Одговорни добро знају, шта себи не дозвољавају. Зато себе и не искушавају – превише.

...

Нај више нас узнемири истина, коју случајно откријемо.

...

Кад нас младост, напусти. За њом сви јадикуюјемо. Кад схватимо, шта смо све пропустили.

...

Доласком на овај свет, смо привилеговани. Искористимо што боље, ту привилегију – на време.

...

Кад се моћнима, ускрати моћ. Они се, не сналазе. На то, нису навикли.

...

Добро намерне, нај лакше разумемо. Они немају потребу, да глуме.

...

И нај успешнији глумац тешко од глуми, своје неуспехе.

...

Не успех се не прихвата лако, и кад је мали.

...

Мала тајна нај чешће, открије велику. Она јој је, пред стража.

...

Толерантнима, други не сметају. Они су сигурни, у своје умеће.

...

Битку могу добити, само упорни. Ако знају, шта могу да изгубе.

...

Све нам је, дато на вољу. Зато је њу потребно, редовно контролисати.

...

Ко по некад не зна, спутати своје страсти. Могу га одвести и тамо, где не жели.

...

Недај другима да те усмеравају, како им воља. Зар ти немаш, своју вољу?

...

Твој разум је нечији благослов. Користи га, кад ти је с вољом дат.

...

Претереано посвећивање пажње ти не скреће пажњу, на оно што други јасно виде – а ти не.

...

Неког мука, призове памети. Неки се за живота, не опамете.

...

Нај чешће стрепимо од оног`, што осећамо. Покушај мо, одгонетнути зашто.

...

Они који нису срећни, што су такви какви су. То, не могу мењати. Морају се томе, прилагодити.

...

Зашто нас шаљу у место рођења, кад превршимо меру. Ко може, тамо да се врати?

...

Не причај о себи, хвалоспеве. Зар о теби, то нико не прича?

...

Зашто не радиш, оно што причаш? Ја имам, свој интерес.

...

Нај чешће страдају они, који су нај мање криви, ако се кривци спретно извуку.

...

Ништа није, као што је било. Зато се старији, тешко сналазе. Тако ће проћи и ови, који су данас млади.

...

Непослушне је нај теже под чинити. Они би да буду, своји на своме.

...

Ко је навикао да буде туђи, он нема потребе да размишља. Има, ко то ради.

...

Многи се касно опамете, а неки ни под старе дане.

...

Ко започне причу без краја. На једну, наставља другу- док га не прекину у причи.

...

Превелика брига одвраћа пажњу од решавања исте. Зато нас, и збуњује.

...

Како си као доушник опстао, да радиш за две службе? Ја њих боље познајем, но они мене.

...

Мудри се друже, са паметнима. Од њих имају, шта да чују.

...

Пробисвет живи, од данас до сутра. Њему је важније ово данас, а сутра ће бити како буде.

...

Они који се у конфликтима, добро сналазе. Стално их, и праве.

...

Мудре људе красе, мудре речи. По њима их и памтимо.

...

Завиднима не треба, много помагати – нити одмагати. Нека и себи завиде.

...

Нај већи моћници вуку потезе из потаје. Они се недају видети.

...

Тамо где усмерење, зависи од потребе. Треба бити опрезан, при опредељењу.

...

Велика дела стварају мали – непознати појединци. Зато их и прогласе, великим.

...

Сви смо дизајнирани тако, да будемо по белегу лако препознатљиви. Нико се дизајнеру, не може лажно представити. Зна он, ко си ти.

...

Не препиримо се, око детаља. Они су, најмање битни.

...

Мудри увек задњи кажу своје мишљење, ако их неко пита. Не трче пред руду.

...

Не срљај, ко пијан из кафане. Она ти је требала, док се ниси напио. Ко ме ти, такав требаш.

...

Вредни раде, да неби ленчарили. Њима је, тако лакше.

...

Кад се деца поносе са оним, чиме се њихови родитељи стиде. Да ли је то, цивилизацијски напредак?

...

Декаденција сваку цивилизацију, води у амбис. Одатле се, нико не враћа.

...

Свака воћка је корисна, док даје плодове. Тако је, и са човеком.

...

Мир се не рађа, већ успоставља – Ако треба и силом. Ако се, тако мора.

...

Нај безобзирнија су деца, не одговорних родитеља. Немају обзира, ни према коме.

...

Истину тешко прихватамо, ако нас дотиче а не прија нам.

...

Онима који остаре младолики. Сви на томе завиде. Ко њима, треба да завиди.

...

Духовна снага се манифестује, ведрином погледа. Она, не изчежава.

...

Онима који се истичу својим врлинама, неки завиде. Уместо да им они, буду узор.

...

Себе је тешко сачувати, од не разумне похлепе. Она нам је усуд, ако је не ограничимо на подношљиву меру.

...

Они који нај више знају, нигде се не гурају. На такве се зато, многи и ослањају.

...

Од вајкада су се велики, играли са малима. Мали могу у игри остати, док су им послушни. У противном их склоне.

...

Не скачи у провалију, из радозналости. Из ње нико не изиђе, да би могао рећи, како је у њој.

...

Фамилија која се не сабира, ни за један њој значајан датум. Све је мање оно, што бих требала да буде.

...

Коме су туђи, поузданији од својих. Међу туђима нека тражи оне, који му нај боље желе.

...

Фамилија која се не сабира, ни за један њој значајан дан у години, не личи на одговорну.

...

Не свакидашњи доживљај, се не да препричати. То, и не покушавај.

...

Што пре схватимо, да је све пролазно. Мање ће мо се везивати, за оно што поседујемо.

...

Будућност, која убрзано долази. Скраћује нам, ужитак у садашњости.

...

Дигао си главу и не примећујеш оне, који су ти помогли да узлетиш. Зар те је политика, толико опиала?

...

Они који немају свој став, многима су потребни. Таки су им, нај кориснији.

...

Не жртвуј се за оно, што ти није неопходно. Не троши своје време, у таман.

...

Нај лакше обезвреде оно, што нај више вреди – брзоплети.

...

Одговорни се, не враћају у прошлост. Они су загледани, у будућност.

...

Нај вредније се, дарује рођењем. То се само треба, неговати – одговорно.

...

Кад се не одговорни, играју ватром. Трајно ће носити, ожилъке на себи.

...

Боље би ми било, да сам остао чобан, него што сам се толико школовао. За то ти никад није касно – док ходаш.

...

И стечено се лако отуђи, кад се не може користити. А тек, поклоњено!

...

Они који рано науче лоповски занат, а не заврше у некој установи. Нај чешће живе, од преноса свога искуства.

...

Знање, које се не потврди у пракси. Не доноси, благодет.

...

Они који на време не схвате, шта треба да чувају. Могу то само са жалом, помињати.

...

Нај теже је обезнанили своју, компромитујућу истину. Са њом се ни душа, не издушује – лако.

...

Нај веће тајне су и нај већи терет, док се не обзнане.

...

Оно што ниси замислио, не чекај да ти се оствари.

...

Велики се не одричу лако, малих. Све док смо, разумно радознали. Можемо бити и бољи, но што јесмо.

...

Они који разумне, не разумеју. Убеђују их да су не разумни. На жалост! Разумни су увек, у мањини.

...

Кад толерантни не реагују, ни на лично понижавање. Постају без – лични, својом вољом.

...

Због пре велике сујете си изгубио, нај боље пријатеље. Зар си ти себи дао, толики значај.

...

Похлепа никога, усрећила није. Ти мислиш, да ће баш тебе.

...

Зар нам је невоља потребна, да бих се боље разумели? Будимо разумнији.

...

Разумни, једни друге не уверавају у оно, што предпостављају. Знаш ли, ти то?

...

Око чега се паметни, не могу договорити. Они се, не убеђују.

...

У нашем животу зна бити пресудна, наша воља. Поведимо, више рачуна о њој.

...

Ако је твоја воља, твоје право на избор. Прихвати и оно, што она производи.

...

Од малена се разумни, тешко уразуме. Неки, и остаре – такви.

...

Ако су наше мисли, производ наше воље. Не трујмо их, вољно.

...

Кад се без обзирни, наметну као важни. Први на удару су им они, који су до јуче били важни.

...

И нај одговорнији, могу бити не одговорни. Ако им се то дозволи, без санкција.

...

Нај брже мењају опредељење особе, које се могу интересно прилагодити. Оне зато имају, своју цену.

...

Достојанствене особе су нај чешће узор, млађим генерацијама. Оне друге нај чешће, помињемо са подсмехом.

...

Родитељи који пре више хвале своју децу. Нај чешће се касније, са њом не поносе.

...

Нај више оспоравани постану уважавани, тек кад се упокоје. Тада више нису, конкуренција никоме.

...

Нај више нам недостају они, на које смо се ослањали.

...

Све вреди више, кад нам не достаје. Па би-
ла то, и ситница.

...

Како да буду добро намерни они, који има-
ју лоше намере?

...

Оног ко никога, не разуме. Ко може, да раз-
уме?

...

Ко ни у добро намерне, нема поверења. У
кога га, може имати?

...

Поједноставити се може само оно, што се
добро разуме.

...

Не страхуј толико од онога, чега се бојиш.
Одупри се, страху.

...

Они који се мржњом хране. Мржња и поје-
де – полако.

...

Они који у себи, немају мира. Немир нема-
ју, чиме отерати.

...

Нико не помиње онога, без кога може лако
да опстаје.

...

Ниси знао чувати, мир у себи. Крао си и мислио, да ти је то од користи. Сад ти је касно, за кајање.

...

Неки би дали, много за мало. Само кад би могли, да га врате.

...

У заједници се много брже уоче, проблематични. Они су увек, у првом плану.

...

Кад се злобни, удруже. Проблем им је, да одаберу вођу.

...

Са ким се нема, шта разменити. Ту нема, никакве дружбе.

...

Исто мишљеници немају о чему да дебатују, а имају око чега да се отимају.

...

Цицији увек фали баш оно, што је не радо дала.

...

Они који достојанствено, окончају живот. По томе се и памте.

...

Коме дружење, није и потреба. Има, озбиљну фалинку.

...

Ако не прихватимо, болну истину. У зачараном смо, кругу.

...

Да знамо поштовати више, оно што имамо. Не би се отимали за оно, што нам и не треба.

...

Они који су набубали знање, на памет. Искористити га не знају. Зато држе, диплому на зиду.

...

Они који на време не размишљају о ономе што чине. То знају, скупо платити.

...

И оно што не пише да је забрањено, не значи да је дозвољено. Поштуј, морална правила.

...

Ко не зна, да се шали. Ведрина га, неће крадити.

...

Шала чува ведрину, а она разум. Зато се, шалимо.

...

Ко не зна, да сачува душу. Без душан неће, требати никоме.

...

Ко се не бори, за оно што му треба. Нико му, не може помоћи.

...

Без вере, у оно што се жели. То ти је, не доступно.

...

Без достојанства човек се са ни чим, не може усрећити.

...

Они који не знају своју улогу, у заједници. Не могу јој ни дати, свој допринос.

...

Без вољан корак замара, ма колики да је искорак.

...

Условљени су увек, предвидиви. Они такви, ни себи не могу помоћи.

...

Нај више очекују они, који другима ништа не дају. Мисле, да су привилеговани.

...

Сваки мушкарац нај дуже памти, прву љубав. Он са њом, остале пореди.

...

Нај веће мудрости су увек, кратке и јасне.
Зато, дуго и трају.

...

За срећу је потребно, тако мало. А то мало,
многима не достаје.

...

Време које нисмо знали, паметно да иско-
ристимо. У залуд, призивамо.

...

Обећања дају лако само они, који их лако и
прихватају.

...

Заборавио си, да се поклон не поклања. Ја
сам, дарезљив.

...

Другима се хвалиш са оним, што си стекао.
У потаји патиш за оним, што ти се није да-
ло.

...

Не злоупотребљавај оне, који ти могу помо-
ћи. Имај обзира, према њима.

...

Оно што здрав разум вређа, никоме није за
понос.

...

Онај ко те доведе, пред свршен чин. Не може ти, бити крив.

...

Удруживање без јасних правила, увек прави пометњу.

...

Пријатељство које поквари, дуго прећуткивана истина. Било је, интересно.

...

Онај ко ти не скривено ласка, очекује прилику коју би да искористи.

...

За неке и радост, зна бити погубна. Кад их изненади.

...

Пријатељство које поквари, изречена истина. Није, ни вредело.

...

Родитељ који изгуби контролу, над својим дететом, не може је опет имати.

...

Не моралним понашањем, нико није постао важан, већ обележен.

...

Они који боље од себе, лажно оптужују. Никад их, не могу престићи.

...

Каријера се не гради, на омаловажавању успешних. Тако се они, не могу стићи.

...

Нај не срећнији су они, који су се огрешили о нај ближе – свесно!

...

Они који себи дозволе, не дозвољено. То им остаје, као белег.

...

Лажне оптужбе прихватају они, који би да буду битни, и ако су не битни.

...

Бездушни се, не могу поправити. Они су такви, без разлога.

...

Они, који се правдају лажима. У лажи, и верују.

...

Они који се у добру, не желе ујединити. У невољи им је, за то касно.

...

Небрига се, не заборавља лако. Зато буди, одговоран.

...

Патриотизам се не доказује другима, већ себи – својим чињењем.

...

Они који се уједине, око суштине. Не расправљају се, око детаља.

...

Насилника кога не можемо укротити силом, треба понизити добротом.

...

Умислио си да си, оно што ниси. Сад кад си ту где јеси, признај себи ко си.

...

Глумиш успешног човека, а сакриваш своја дела – и од нај ближих. Чиме се, поносиш?

...

Онима, којима је много тога доступно сем достојанства. Ништа нема, значајну вредност.

...

И пријатељства се заснивају, на интересима – али обостраним.

...

Без компромисни су они, који живе на туђи рачун. Само док им се то дозвољава.

...

Многи би, пречицом до циља. И ако знају, да то није прави пут.

...

Кад проблематични, постану прихватљиви. Друштво је, изгубило оријентир.

...

Кад се не доказани, желе доказати. Они, не бирају средства.

...

Човек узнесен добротом зна, колико га она чини поносним.

...

Они који немају жеље, и не сновијају их.

...

Поносне не могу понизити они, који поноса немају.

...

Поражени се немају, чиме похвалити. Зато оспоравају, победника.

...

Кад се аплаудира и онда, када нема разлога за то. То се чини, из навике.

...

Ко нема разумевања, за туђе мане. Са својима не може, изићи на крај.

...

На крају крајева је увек, нови почетак.

...

За приликама које се пропусте, сви жалимо. А имали смо, прилику.

...

У матријалном сиромаштву неки спознају, духовно богатство.

...

Ствари, које скоро да и не користимо. Боље да дарујемо некое, ко их може искористити.

...

За оним што изгубимо, не вреди жалити. Па ни за здрављем, које нисмо знали сачувати.

...

Не улагуј се саговорнику, ако у њему видиш, добро намерног пријатеља.

...

Не подобни се, много лакше уоче. Они су увек, у првом плану.

...

И нај опрезнији се замисле, кад им све иде глатко. Нешто им је, сумњиво.

...

Онима којима је живот, празна прича. Имају за чим, да жале.

...

Све што се чека, а не дочека се. Спутава веру, у човеку.

...

Загледани у будућност неки не проживе, нај лепши део живота. У будућности им, баш то не достаје.

...

Агресијом су оптерећени они, који нај више замерају себи – са разлогом.

...

Нај теже се заборављају греси, које смо вољно учинили.

...

Не чудимо се не стручним, ако се не разумеју у неку струку. Како разумети стручне, који се не сналазе у струци.

...

Кад лични интереси обезвреде, моралне вредности. На, стрампутици смо.

...

Похлепа је многе одвела, на стрампутицу. Зар би, и ти тамо?

...

Народ нај више воли да чује оне, који му подилазе. Каније такве он зна да линчује – због лажних обећања.

...

И нај вернији – поузданији се могу изопачити, ако их похлепа узме под своје окриље.

...

Ситнице занемарујемо, све док не схватимо, њихову величину.

...

У детаљима сваке приче је, њена суштина. Обрати пажњу, на њих.

...

И вешти су не вешти, кад се вештима желе представити.

...

До не давно су се неки доказивали поседовањем, дипломе без покрића. Данас се звање мора доказати, учинком на делу.

...

Оно што не тражи знање и труд, много је ризично. И данас би неки застрашивањем, да зарађују за живот.

...

Прича без краја се прича само онима, који су докони – без послени. Они увек имају времена, и за прзане приче.

...

Не започињимо посао, у који се не разумемо. Тај посао је, у залудан.

...

Не жртвуј се за оно, што нећеш користити. Време нам је свима, ограничено.

...

Онај ко је живео у ишчекивању онога, што би волео да има. Остари а не дочека оно, што је чекао.

...

Ако воља, изазива жеље. Корисно је њу, држати под строгим контролом.

...

Ко себе не може, држати под контролом. Други су присиљени, да га контролишу.

...

Промоцијом доброте, дајемо јој свој допринос.

...

У ведрини духа је стимуланс, сваког опоравка. Будимо, ведри.

...

Нај више нас спутавају чињенице, које не желимо да прихватимо. Зато их разјаснимо, себи.

...

Претерана бојазан за будућност, спутава нас да у њој, неђемо своје место.

...

Пре заштићена деца су сутра осакаћени људи, за борбу са изазовима у животу.

...

Нај теже је усрећити особу, која никога није усрећила.

...

Нај теже се растајемо од онога, што нисмо знали искористити.

...

До сада те није усрећила туђа невоља, којој се радујеш. Знаш ли, зашто?

...

Ко се грохотом смеје, њиме је и надахнут.

...

Кад су ситом очи гладне, глад га унесрећује.

...

Они који мисле својом главом, лако могу остати без ње,

...

Онај ко ти гледа у очи, и лаже те. Добро се извештао, у послу.

...

Нај скупљи је позајмљен новац, кад њиме плаћаш стари дуг.

...

Онај ко се нигде, не може скрасити. Мисли да је, боље, тамо где није.

...

Бог никоме све не да, тако нас искушава.

...

Док нам ноћ служи, за одмор и уживање.
Радо је чекамо.

...

Ко никога, не жели да слуша. У раскораку
је, са собом.

...

Да смо сви, мудри. Мудрост се не би ни по-
штовала, као привилегија.

...

Они који другима, не радо помажу. Од дру-
гих помоћ, знају да траже.

...

Снага изговорене речи је у ономе, што се
наговести.

...

Ко не сачува оно, што не може купити. Ка-
сно ће схватити ту вредност.

...

Непослушни се нај чешће инате и себи. Не
знајући, зашто.

...

Живот је без смислен без успомена, које се
памте. Као да је то био, само сан.

...

Не оствариво је само оно, што се не може
замислити. У мислима је, извор креације.

...

Ако нам мисли, креирају изглед. Пре испитајмо их, ради изгледа.

...

Много је лакше бити туђи послушник, него свој газда – онима који се не ослањају на оно, што знају.

...

Да би не важни постали важни, морају бити већина. Она се пита, за све битно.

...

Кад се ауторитети ставе на стуб срама. Свако себе сматра, нај битнијим, Ма какав, био.

...

Онај коме нико не завиди, ништа вредно не оставља за собом.

...

Ако смо сви рођени, да будемо здрави. Шта нам, здравље ремети?

...

Нај не поузданији су они, који другима заведе.

...

Они, који се са ни чим не поносе. Увек друге криве, због своје инфериорности.

...

И битни су не битни, ако никоме нису од користи.

...

Посвећеност доброты, човеку отвара видик, у духовност. Увери се и ти, у то.

...

Емитовањем вибрација доброты, она се умножава, у том окружењу.

...

Кад се родбина разроди, сви су изгубили оно, што их је чинило битним.

...

Изговарањем деструктивних речи, појединац има потребу да се растерети од онога, што не може сакрити.

...

Изговором речи, које оплемењују. Ствара се ореол око те личности, који надахњује.

...

Кад бих се нај бољи могли, разумети и удруживати. Разумом би, препородили човечанство.

...

Пријатељи се, не траже. Они ће те наћи, ако те препознају.

...

Нај теже се одрећи изрода, у својој фамилији. И он је, део ње.

...

Они који се, лако разумеју. Њима, не треба суфлер.

...

Они који немају добре филтере, за све што чују. Могу бити понесени оним, у шта поверују.

...

Речи које оплемењују, подстичу виталност онима, који их изговарају.

...

У речима је садржај, наших хтења. У мислима им је, извориште.

...

Људи се нај јасније представе, у тешким тренутцима. Тад смо онакви, какви и јесмо.

...

Доласком на овај свет, сви смо искушеници. Нај теже се сналазе, пре заштићени.

...

Пристојни се не надмећу са не пристојним, док они њих презиру.

...

На танким струнама се тка, нај боља тканина. На избрушеним речима се темеље, нај боља дела.

...

Нај више се жртвују они, који су на то навикли. Њима је то изазов за надахнуће.

...

Нај више нас спутава, наше не знање. Питање је колико знамо.

...

Нај вредније је оно што немамо, а могли смо имати – да смо били обазривији.

...

Нај лакше се поистоветимо са оним, у шта поверујемо. Неки пут нас и превари, не искуство.

...

Они који се руководе туђом вољом, никада задовољни нису.

...

Туђа мука је лакше решива – но своја. Своје се, бојимо.

...

На сваком сјају, има и по нека мрља. Ти би сваки сјај, да затамниш њоме. Зар ти сјај, није битнији?

...

Они који немају, кога да воле. Завиде онима, који су вољени.

...

Они који немају, блиског пријатеља. И даље се другима, лажно представљају.

...

Недаћа је само изазов за оне, који јој се желе супротставити.

...

Одмрзнут конфликт, се више не замрзава. Такав је не подношљив, и онима у окружењу.

...

Сви се тешко одричемо привилегија, кад нестану они који су нам их дали.

...

Оне који мисле да су, оно што нису. Тешко је убедити да су, оно што јесу.

...

Наша воља, увек представља, наш интерес. Разуман, или не.

...

Добру намеру је тешко представити, не добро намерној особи. Она то разуме, на свој начин.

...

Мислећи човек, себи може помоћи. Зато му, то и бране.

...

Ако нас памет изда. Њу не можемо призва-
ти – ни уз помоћ струке.

...

Онај ко ради у корист свог обезвређивања.
Баш је суров, према себи.

...

Ако нам наша не одговорност, ремети мир.
Вреди ли то, тога?

...

Кад се почне кажњавати изговарање, забра-
њене истине. Неки се утркују, у лажима.

...

Онај ко нема алтернативу, на свом живот-
ном путу. До циља, не може стићи.

...

Без замишљеног циља, човек се креће без
оријентира – усмерења. А такав, где може
стићи?

...

Сви изуми човеку дођу у снове па онда на
јаву. Ако им се, посветимо.

...

Они који се не поносе са својим врлинама.
За своје мане, не желе да чују.

...

Чињенице, које се могу мењати. То, не могу
бити. То су само предпоставке.

...

И нај већи паћеник је срећан, кад не осећа
терет патње.

...

Снови нам дају прилику, да се на тренутак
ослободимо контроле, свесног ума. Анали-
зирај мо их!

...

Човек се жртвује, док види смисао. Ако се
он обесмили, он постаје нечија жртва.

...

У настојању да будемо бољи, а то не успе-
мо. Можемо, постати гори.

...

Пре више орпезни се, не знају радовати.
Они су увек, сумњичави.

...

Лепота се, не може замислити. Она се, тре-
ба видети.

...

И невоља је, нечија воља. Буди мо, разумни.

...

Тамо где сви мисле, као један. Нико не сме да има, своје мишљење, да би сачувао себе.

...

Док разумни људи, не дефинишу свој заједнички интерес. Појединци га, не могу остварити.

...

Они који се дочепају власти, нај мање брину о онима, који су им то омогућили.

...

Народу који нема, добре узоре из прошлости. Ономогућена је, будућност.

...

Ко себи не може објаснити, свој не успех. Криви оне, од којих је тражио и добијао подршку.

...

Суочавање са чињеницама је предуслов, за боље упознавање себе. Осмелите се и будите, себи пријатељ.

...

Они који не говоре јасно, оно што мисле. Вешто прикривају, оно што желе.

...

Они који једно мисле, а друго раде. Нај че-
шће изгубе оно, што се не може вратити.

...

Ако удружена доброта, даје моћ. Придружи
им се и ти, својом добротом.

...

Нај више се знају омрзнути они, који се нај
више воле – кад поштовања, нестане.

...

Ако је наше постојање не ограничено. Заш-
то жалимо за онима, који мењају пребива-
лиште?

...

Ако је смисао нашег постојања, да дамо
свој допринос бољитку. Потрудимо се,
вољно.

...

Кад лични интерес, надвлада колективни.
Све, губи смисао.

...

Они који друге, не желе да разумеју. Ко
њих, може да разуме.

...

Разумни разумне, лако могу разумети. Они
једни другима, желе добро.

...

Како да нам боље буде, ако једни другима одмажемо. Уразумимо се!

...

Ако и нај бољима тражимо мане, а истичемо своје врлине. Не можемо такви, бити нај бољи.

...

За ништа нико, не добија нешто. Зато треба дати, да би нам се дало.

...

Не нуди оно, што немаш. Достојанство се, лако изгуби – а не враћа се.

...

Нај не задовољнији су они, који имају много. Зато што немају оно, што им не достаје.

...

Увек је боље бити свој, но туђи послушник.

...

Онај ко не ослушкује, свој инстинкт. Лако оде, на странпутицу.

...

Нај лакше се опораве они, који верују у свој опоравак. Они себе виде, опорављеног.

...

Ако образовани не образоване, не разумеју у залуд су се, образовали.

...

Нај теже је заборавити, учињен грех. А тако га је, лако учинити.

...

Не говори људима, какве их видиш. Шта ако они себе, такве не виде?

...

Нај безболније је, даривати доброту. На жалост, ње је све мање.

...

Доступно нам је све оно што свесно замислимо, а здрав разум нам то прихвати. Искористимо, ту могућност.

...

Како могу не васпитана деца, сутра васпитавати своју децу?

...

Од своје савести се, нај теже одбранити. Зато! Буди мо одговорни, према себи.

...

Они који себи дозволе да се стиде онога, што су учинили. Касно им је, да због тога јадикују.

...

Од невоље се може одбранити, само јаком вољом. Она је моћ!

...

Свака вољна реакција, није и разумна. Зато вољу треба, држати под присмотром.

...

И нај мању бригу нам приреди, наша не брига. Буди мо, образривији.

...

Нај више нас узнемирује истина, коју поти-скујемо. Дозволи мо јој, да изиђе из нас.

...

Ако се у детињству не научимо прилагодити, животним околностима. Касније ће то бити – много теже.

...

Кад моћни неправду, прогласе правдом. Она им, постаје терет – све тежи.

...

Емоције и паметне знају усмерити, ка пороцима. Ако се, отму контроли.

...

Ако су уравнотежене емоције, пред услов за добро здравље. Држимо их под контролом.

...

Они који радо дарују доброту. Она их, и узвисује.

...

Нај лакше је прихватити оно, што не тражи неки труд. И ако је тада, већи ризик.

...

Они који не знају неког да саслушају. Неће никог' ни да послушају.

...

Особа, не задовољна са собом. Кривца нађе, увек у другом.

...

Само они који се суоче, са својим неуспехом. Могу бити бољи, но што јесу.

...

Кад се појединац почне поредити, са другима. Постаје завидан, успешнима.

...

Нај задовољнији су они, који се не пореде са другима. Они раде и живе, са задовољством.

...

Не дозволи да ти упознају, све врлине и мане. Прочитана књига се ретко кад, узима у руке.

...

И не допустиво се прихвата, ако се не размишља и о сутра.

...

Не допусти себи, да те уразуми бол. Ослушни, свој инстинкт.

...

Они који не могу удувољити, својим прохтевима. Постају завидни онима, са којима се упоређују.

...

Они који су васпитани, да буду послушни, Касније не могу себе одбранити, од зло намерних.

...

Књига се не поклања ономе, ко мисли да зна и оно што не зна.

...

Није богатство у ономе што поседујеш, већ у ономе што те краси.

...

Онај кога не може, ништа обрадовати. Има за чим да жали.

...

Ко тебе може усрећити, ако ти никога ниси усрећио.

...

Ни лепа реч нема смисла, ако се њоме остварује превара. Не злоупотребљавај, туђе поверење

...

Ако верност доказујемо, подобношћу. Изгубит ће мо, достојанство.

...

Ретко ко поштује оно, без чега се може. Па и ако то, није добио.

...

Оно што не стигнемо урадити, на време. Касније нам је, увек касно.

...

Не дангуби, чекајући старост. Искористи, младалачке дане.

...

Ако се достојанство, не купује. Зашто га многи, тако лако губе?

...

Сви се бојимо онога, што нам је непознато. Због тога нас то, и спутава.

...

Они који хоће, то што желе. Морају се за то, потрудити – а не само то изчекивати.

...

Нај више се радују они, који шире доброту. Она је, извор среће.

...

Добра дела, не застаревају. Њих време оплемењује.

...

Нај лакше је повредити, добро душну особу. Али, то је грех.

...

Не угрожавај онога, ко се није кадар бранити. Он ти, не може ништа.

...

У залуд си створио све то што имаш, кад јадикујеш за оним што немаш.

...

Оно што ти се, не укаже. То ти и није, доступно. Не очекуј, у залуд.

...

Ко не зна да поштује, оно што има. У залуд жали за оним, што му не достаје.

...

Моћ се не доказује, рушењем постојећег. То треба, надградити бољим.

...

Онога ко је некада, био неко. Нај више оговарају они, који то нису могли бити.

...

Ако је здрав разум лек, за душу и тело. Уразуми мо се, али одмах.

...

Осећај кривице се, не може ублажити. Он је временом, све разорнији у кривцу. Буди мо, одговорни.

...

Ведрина човеку, негује виталност. Она му по том, даје снагу и моћ.

...

Онај ко не жели, да греши. Може само нехотице некеме рећи, оно што запажа. Он то не види, као грешку.

...

Нај лакше је удружити доброту. Не опиримо се, томе.

...

И слатко може бити горко, ако папрено кошта.

...

Уцењују се само они којима се понуди оно, што се не нуди било коме.

...

Радознали су увек, на мети мудрих. Они им знају, бити корисни.

...

Ко занемари, случајност. Она му се опет, може десити.

...

Заједница у којој се не подстиче заједништво, расуће се због њених вођа.

...

Они који склопе, пакт са ђаволом. Ђаво их зна, добро искористити.

...

Мрзитељи нај чешће омрзну и оне, који им мисле добро – ако не мисли као и они.

...

Разочарани се са истима, могу разумети – лако. Све и ако једни другима, не могу помоћи.

...

Сви се трудимо, да будемо битни. Ако и не битни постану битни, све губи смисао.

...

У досади се могу смислити, и сулуде замисли. Не досађуј мо се.

...

Сви се другима желимо представити, у нај бољем издању. По неко зна, и да се обрука.

...

Онај ко зна, да ужива. Њему, не треба много.

...

Доброта се не да сакрити. Зато је неки други, зло употребе.

...

Добро чини, драгим особама. Онима другима, не одмажи.

...

Они који обраћају пажњу, на оно што посматрају код других. Виде и оно, што се прикрива.

...

Нај дуже се памте, успомене из детињства. Ма какве оне биле.

...

И одговорни, знају бити не одговорни – кад оправдавају, своје мане.

...

Ону навику коју мењамо вољно, уз мало труда можемо заменити бољом.

...

Дете које пре свог матерењег језика, научи страни језик. Не размишља, на свом језику.

...

И ако је међу не одговорнима, тешко бити одговоран. То је добар тест одговорности.

...

Кад човек хоће нешто да уради, а тражи и нађе начин да то не уради. Учинио је, добро за себе.

...

Одлучни, никад нису у дилеми. Они добро знају, шта неће.

...

Не одлучне је лакше уверити у лаж, него у истину. У истину, више сумњају.

...

Нај теже се пораз прашта, слабијем од себе – а спретнијем. У надметању се треба снаћи.

...

Не зацељена рана постаје жива рана, због наше немоћи.

...

Нај теже је негирати своје не дело. Оно се, не прашта себи.

...

Они који лакше остварују туђе замисли, од својих. Због тога знају, и омрзнути себе.

...

Не оспоравај, туђу истину. Њу твоја савест брани.

...

И пристојна деца се могу изопачити, ако схвате да им је све дозвољено.

...

Ако се немаш са чиме поносити, немој ни са оним, чега ћеш се сутра стидити.

...

Ако лепе речи, оплемењују. Не изоварај мо, оне друге.

...

За разумевање, никога не моли. Разумни се, лако разумеју.

...

Без кућник се нај чешће постаје својом вољом, ако је подржи похлепа.

...

Ако за нешто немамо меру, други нам је ве-што наметну.

...

Кућа се може урушити и ако има добре те-меље, а остане без доброг домаћина.

...

Неверство је увек лични избор, не задовољ-них. Они су често, у дилеми.

...

Не оправдавај зашто си, нешто украо. То, није твоје.

...

Невољни ход, нас чини трапавим. За сваки рад је, потребна воља.

...

Невољу нај чешће призовемо, страхом од ње. Зато нас она, такве препозна.

...

Кад немају шта паметно рећи, мудри ћуте.

...

Оно што није за препричавање, је поверена ти исповест, доброг пријатеља.

...

Није се тешко сетити, онога што смо знали. Треба се само потрудити.

...

Нај даље нам је оно, што нам није ни на видику.

...

Живот нам нај боље стимулише, воља за животом. Ко је изгуби, она му ни не треба.

...

И пристојна деца се изопаче ако осете, да им је све допуштено.

...

Не чувај муку само за себе. Може се она, у теби одомаћити.

...

Распуштена деца ни родитеље не поштеде, од своје бахатости.

...

Од користи нам може бити само оно, што можемо разумети.

...

Нај чешће би, да посаветујемо друге. Себе увек, изоставимо.

...

Ко брзо прича, ни не зна шта себи ускраћује. Можда то и схвати, кад о мудри.

...

У сваком смисленом питању је, и део одговора. То бистри, лако схвате.

...

Ум нам се нај боље изоштри, сугестијом здравог разума. Он, томе и служи.

...

Они који имају шта да кажу, не причају дуго. Зато их је, лако разумети.

...

Ко прича и онда кад нема шта важно рећи. Нај више, говори о себи.

...

Ум се одмара и негује, не брзо изговореним речима. Оне су му мелем. Користимо их, што више.

...

Не изговарај мо речи чији смисао, и не разумемо нај боље. Оне нас, могу компромитовати.

...

Они који разумне не могу разумети, нај чешће им се изругују и не знајући зашто.

...

И не разумни мисле да су разумни, док им се то толерише.

...

Своје мане се и не примећују, док нас не почну коштати. Тада им, знамо и цену.

...

За боље се изборе, само они, којима похлепа није вођа пута.

...

Не захвално је стасалом детету указивати на пут, који оно не види пред собом.

...

Кад они, који вешто манипулишу чињеницама, постану битни. Тада чињенице, постају не битне.

...

Све док у друштву, има стида. Поштеће се, уважава.

...

Они који смишљено користе, лажне информације. Добро су награђени, од конкуренције истини.

...

Само добро намерни обични људи, не знају сакрити своју истину. Ма каква, она била.

...

Ако те убеди да се не прихватљиво треба прихватити. Тешко ли је, теби.

...

Већ кад се, сам себи инатиш. Нека ти, тако и буде.

...

Коме нико, не завиди. Тај се, нема чиме поносити.

...

Простаклук се не да лако искоренити, ако се умножи. Ма да му је, корен плитак.

...

Они који занемаре, своје врлине. Изгубе, сигурност у њих.

...

Ако млада особа, изгуби вољу за животом. Нема јој, опоравка.

...

И много је мало онеме, коме су очи гладне.

...

Они који манипулишу, туђом несрећом.
Своју срећу, не могу дочекати.

...

Не чекај онога, ко ти је потребан. Крени ка
њему, ако му се ниси замерио.

...

Кад особу која се брани прогласе кривом,
за оно чиме је терете. То је, лицемерство на
делу.

...

Ко је најмање крив, зна нај више да одгова-
ра. Ако се, не зна бранити.

...

Они који на време мисле о себи. Сутра не-
мају кога да криве, сем себе.

...

Ко одмах не искористи прилику, која му се
укаже. Боље да је, заборави.

...

Кога невоља, не опамети. Она ће му изазва-
ти, још већу – сигурно.

...

Ако мајка не себично дарује љубав детету.
Не будимо мо, себична деца.

...

Ако се некоме брани да каже, оно што мисли. Значи ли то да мора да мисли онако, како му се нареди?

...

Све док можемо замислити, то што желимо. У прилици смо, да нам се то и деси.

...

Не убеђуј саговорника, у истинитост своје тврдње. Увери га, снагом аргумената.

...

Кад се чињенице, занемаре. Убедљивима се, више верује.

...

Они који од других не желе да чују, како их виде. Добро знају, шта им се замера, и зашто.

...

Док не изгубимо стабилан ослонац, ни не схватамо, колико нам значи. А тако лако, смо га изгубили.

...

Без само поуздања је човек осакаћен. И за оно што би сам, могао решити. Он тражи, туђу помоћ.

...

До пунолетства радо бројимо године. Касније их све више игноришемо.

...

Човек може бити срећан, све док се не почнемо радовати, туђој несрећи.

...

Коме сулуде жеље, дођу у памет. Све их се теже, може ослободити.

...

Човека одржава у животу, воља за животом. Без ње се брзо, онемоћа.

...

Све што је зрело, ако се не искористи. У залуд је, зорило.

...

Ко се не стиди, док лаже. Можда верује, да прича истину.

...

Оне који немају длаку на језику, то много зна да кошта. Ту навику такви, тешко мењају.

...

Битка се не добија ако себе, не видиш као победника. У њу, не улази.

...

Они који би за рад мало власти, продали и своје достојанство. Сигурно мисле, на преко сутра.

...

И мука је од користи онеме, кога уразуми на време.

...

Са онима, који сумњају у све. Нај лакше је, манипулисати.

...

Човек који у једној средини проведе сву своју младост. Има за чим, да жали.

...

Ко у тешком времену, сачува достојанство. Тај се њиме, може поносити.

...

И нај ближи нам знају, окренути леђа. Ако им више, не требамо.

...

Не захвалној деци су родитељи терет, ако им више не могу помагати.

...

Онај ко своје време не зна квалитетно потрошити. Оно му је, терет.

...

Без условно покорни, немају избор. Они чекају, вођу пута.

...

За опстанак се могу изборити они, који у себи немају ослонац.

...

Чињенице, које се забрањују. Нај више оспоравају оно, што се жели оправдати.

...

Кад моћнима истина, не одговара. Они је, прекроје силом. Ко им може, то забранити?

...

Визуелизацијом се преноси ментална енергија. Тамо где је ум усмери. У њему је, моћ.

...

Да бих се мислећим људима, забранило да мисле. Моћни им ускрате право, на слободу.

...

Само отвореним очима се може пренети, усмерена жеља ка некоме. Водимо рачуна, шта желимо.

...

Они који без туђе помоћи, не могу да преживе. Нај чешће некога нађу, коме ће бити закрпа, на десном рукаву.

...

У нереду, нико не мисли на ред. Навике се, тешко мењају.

...

Велика дела настају, из великог искуства. Нај чешће, личног.

...

Док се стасава, битно је научити доносити важне одлуке о своме усмерењу. Тако се личност оспособљава, за самосталан живот.

...

У животу је све једноставније ономе, ко зна да добро послушкује, свој инстинкт.

...

Они који се муци, предају лако. Она се у њима, одомаћи.

...

Незахвални нај чешће окончају живот, као рањена звер. Сви их заобилазе у већем луку.

...

Истином манипулишу само они, којима она не одговара.

...

Тврдњу без покрића изговарају они, који се не стиде лажи.

...

Ако свако од нас, има свој оквир схватања.
Не замерај мо, никоме.

...

Добро душна особа се узноси, чињењем доброте. Зато је, и чини радо.

...

Оно што човек умисли, то може и да замисли. Питање је, зашто то ради.

...

Они који ни у чему, не виде смисао. Живот им је, без смислен.

...

Особа, која се радује туђем успеху. Свој успех, не преувеличава.

...

Ко изгуби оно што има, а не зна зашто. У залуд касније схвати, где је погрешио.

...

Они који мање очекују, више се радују оном што стекну. Њима халапљиви, нису узор.

...

Они који не могу пристојно живети, од онога што мисле да знају. За свој статус криве оне, који лепо живе од онога што знају.

...

Ономе коме се укаже решење, за велику тајну. Могу да кажу, да су одабрани од некога.

...

Онај ко не препозна поруку, која му се да на знање. Боље да је, што пре заборави.

...

Особа која нема, коме да се пожали. Своју муку, теже преболи.

...

Мисао је сила, коју морамо одговорно користити. Не дозволимо себи, сулуде жеље.

...

Ко не зна да спута, своју сулуду жељу. Она га може, лако унесрећити.

...

Безначајнима се даје на значају, кад се треба одрадити оно што други неће.

...

Ко се свесно огреши. Нема чиме, да се теши.

...

Они који у победи над злом, виде своје спасење. До њега ће и доћи.

...

Кад снажно упутимо мисли тамо, где себе видимо. Можемо се, тамо и наћи.

...

Онај кога терети, оно што је чинио. То себи, не може да опрости.

...

Ко се свесно огреши. Нема чиме, да се теши.

...

Они који у победи над злом, виде своје спасење. До њега ће и доћи.

...

Кад снажно упутимо мисли тамо, где себе видимо. Можемо се, тамо и наћи.

...

Онај кога терети, оно што је чинио. То себи, не може да опрости.

...

Ко нема, са чим да се поноси. Поносима, то оспорава.

...

Лични неуспеси се, нај дуже памте. Они су нам, трајна успомена.

...

Добар човек се, за доброту жртвује. Да није тако, многи би били такви.

...

За оно за шта се, човек жртвује. Он зна, и да поштује.

...

Ко себи дозволи, да се страши своје сене.
Други му због тога, не могу бити криви.

...

У патњи се људи, лако разумеју. Жеље су
им, исте.

...

Не сугласице се превазилазе, бранећи друге
од себе. Ако желимо, бити бољи.

...

Лаж која повређује, лично достојанство. Из-
говарају само они, који достојанства немају.

...

За жељени успех, потребна је одлучност, и
по неки неуспех.

...

Оно што се, не може показати. То се не мо-
же, ни доказати.

...

Они који оспоравају, туђи успех. Све више
напредују, у својој немоћи.

...

Недело, које се не жели признази. Увек
оставља не избрисив траг, у сећању.

...

Грешнику који се покаје, за своје недело.
Вреди, и опростити.

...

Бољи не можемо бити, док се не будемо поносили, и са бољима од себе.

...

Ко, и у позним годинама, сачува достојанство. Може честитима, бити узор.

...

Онај ко се не зна, ничему обрадовати. Свој живот багателише. Можда, толико и вреди.

...

Ко у младости није осетио, лепоту живота. Касније је на зна, препознати.

...

Младост је, пуна изазова. Не дозолимо похлепи, да овлада жељама.

...

Не наметљив, а уверљив говор карактерише особу, која има шта да каже.

...

Особа која чини добро не штедећи себе. Таква, остат ће упамћена.

...

Ко почне да удовољава, својој похлепи. Најчешће се, касно отрезни.

...

Похлепа искушава човека. Само је малобројни могу ограничити, да би били срећни.

...

Не дозволимо себи, да будемо покорни својој похлепи. Она је, не милосрдна.

...

Велики вешто, користе мале. Понуде им мало за много, а потом их уцењују за то мало.

...

Кад нам и најближи почну да завиде. Тада без њих, остајемо трајно.

...

Беспослен човек је, на великим искушењима. Најчешће је, себи мета.

...

Они који себе не поштују, како ће поштовати друге. Не замерај мо им. Они су такви, какви су.

...

Само труд који оплемењује, доноси бољитак. Он тражи, жртвовање себе.

...

Кад би човек сваки пут, размислио шта чини. Био би, много одговорнији.

...

Кад човек онемоћа, све је пакоснији и према ближњима. Тешко му је удовољити, таквом.

...

У малим људима се зна, из родити велика злоба, према онима које не могу стићи. Имајте то на уму.

...

Кога ништа не обавезује, тај може како хоће, док му се не ускрати слобода.

...

Невоља се много дуже памти, но срећа. Као да нам је, она дража.

...

Нај лакше се наљуте они који не знају да се шале, са својом истином. Они би, да је сакрију.

...

Савест спокој не дозвољава онима који се свесно огреше. Њима кајање, не може помоћи.

...

У недостатку ваљаних доказа се користи, смишљена лаж као истина. Њу је лакше, одбрани.

...

Они који знају да искористе туђу вољу, за свој интерес. Заиста су способни.

...

Поштен човек се тешко може отарасити, веште а упорне особе. Она му зна слабину, и у њу удара.

...

Они који се не дају подмитити, добро знају шта чувају. Зато то и бране.

...

Треници среће се не могу, речима описати. Они који то покушавају, сигурно нису срећни.

...

У изобилју се нај мање ужива. Ту нам не достаје оно, што нам треба.

...

У тешким тренуцима смо заиста, какви је-смо. Они нас, знају уразумити.

...

Нај лепше године младости, углавном потрошимо искушавајући себе. Не одлучни у њима, нај мање уживају.

...

Они који немају милости за ближње, од њих је знају да траже – без стида.

...

Кад време учини своје, наше су грешке све видљивије. Кајање нам је, узалудно.

...

Ко се свога, порекла стиди. Чиме се може поносити.

...

Кад речи, изгубе смисао. Моћни, правду кроје. То им нико не оспорава – јавно.

...

Они који не желе туђу помоћ, и кад себи не могу помоћи. Себе, свесни кажњавају – из ината.

...

И они који дуго памте, лакше забораве добро него зло. Доброта се увек очекује.

...

Хармонију у нама нај чешће нарушава, не задовољство са собом. То се, не да сакрити.

...

Онај коме си не себично помагао, зна да те омрзне. Успешни су многима, као трн у оку.

...

У човеку се рађа завидност, кад застане у напредовању. Сви не могу, бити успешни.

...

Хармонију у човеку нај лакше наруши његова похлепа – ако је не успе ограничити.

...

Оне које више обрадује туђи не успех, него свој успех. Не могу, бити успешни.

...

Патриотизам се не доказује речима, већ делима која надахњују.

...

Кад би другима дозволили оно што дозвољавамо себи. Не бих било, неспоразума.

...

Док желимо сазнати, оно што не знамо. Радо чекамо нови дан, у насотјању да то дознамо.

...

Особа, која нема чиме да се поноси. Терет тог сазнања све теже у себи носи.

...

Неки би да живе, преуређеним туђим животом. Мислећи да га могу лакше довести у ред, док не схвате да су им проблеми остали исти.

...

Друге је много лакше дефинисати, него себе. Зато себе, и запостављамо.

...

Они који се не радо суочавају, са својим делима, она их све више коштају.

...

Тешко је бити добар човек, ако те надахњује туђа мука.

...

Своје мане се не уочавају лако. Са врлинама, није тако.

...

Пропуштене прилике помињу они, који су не задовољни својим животом.

...

Другима желимо радо показати, своје врлине. Неки се поносе, и са манама.

...

Да би се пријатељи, сачували. Будимо им, пријатељи.

...

Многи би радо побегли, из своје коже, али не знају где. Нико од њих се не пита, зашто.

...

Човек затрпан некорисним му информацијама, нема за себе времена. Зато му се, све то нуди.

...

Кад се зло намерни удруже, мета су им добро намерни. Они се ни тада, не удружују лако.

...

Проблематичне особе нису опасне, док се не удруже. Тада их не можемо, игнорисати.

...

Све док нас, ситнице узнемирују. Пријатељства је, тешко сачувати.

...

Помињањем пропуштених прилика, све мање имамо прилику, да нам се укаже нова прилика.

...

Они који су доследни својих принципа, добро знају колико их они коштају.

...

Они који немају, шта паметно да кажу. Увек се, отимају за реч.

...

Мудри, не протестују. Они,, организују протесте.

...

И кад нема, разлога за препирку. Заједљиви га, измисле.

...

Мудри и ћутањем могу рећи оно што мисле, кад не могу добити реч.

...

И они који те не воле уважаваат ће те, ако их прихватиш какви јесу.

...

Они који реагују на ситнице, нису ситничари. Они виде и оно, што други не виде.

...

Докон човек не размишља о себи, већ о оном коме завиди.

...

Нај више се могу обрукати угледни, кад их обузме похлепа. Она, и карактер мења.

...

Ко себе не зна да сачува, од гордости. Она га може, обесчастити.

...

Од не разумних, не тражи разумевање. Они га, ни за себе немају.

...

Лаковерни се рађе ослањају, на туђе мишљење. Њему, више верују.

...

Они који мисле, само о себи. Себи, тешко удовољавају.

...

Док на зашто, не одговоримо зато. Не можемо бити поштени, према себи.

...

Кога истина, не отрезни. Заблуда га неће,
уразумити.

...

Истину не бране они, који живе од обмане.
Лажи су, уверљивије.

...

Контролисаним страхом се лакше влада,
кад се истина протера.

...

Кад се удруже нерадници. Вредни без поговора
морају, радити за њих.

...

Зло намерни вешто користе наивност добро
намерних. Они без њих, не могу опстати.

...

Они који су занемарили оне, који су их извели
на прави пут. Схвате шта су урадили,
кад их занемаре.

...

Не појашњавај оно, што се речима не да појаснити.
То се, показује.

...

Нај више нас знају разочарати они, за које
смо се нај више жртвовали. Због, наше грешке.

...

Достојанство нај више обезвређују они, који се њиме хвале – правдајући себе.

...

Они који се не желе суочити, са својим проблемом. Не могу га, ни разрешити.

...

У настојању, да будеш бољи. Престави се и једнима и другима. Они ће ти, помоћи.

...

У тешком времену, многи се не могу осло-
нити на себе. Као да другима, верују више.

...

Онај ко не може ограничити, своју похлепу.
Постат ће јој, вазал.

...

И када је за успех, мала шанса. Вреди се,
потрудити. Тако се, постаје успешан.

...

Навике нај боље одражавају, карактер чове-
ка. Њих је, тешко сакрити.

...

Наша ћуд нам је, велика тајна. Туђа нам,
није.

...

Они који страдају, због истине. Доказују је
онима, који је не желе чути.

...

Ако без нај ближих, немамо стабилан ослонац. Не, занемаруј мо их. Чији смо, без њих?

...

Кога доброта, не надахњује. Она га, ни не усрећује.

...

Ко на патњу навикне, од ње се ни не брани.

...

О свом здрављу нај више брину они, који су га немаром нарушили. Нису ни знали, шта су имали.

...

Ако више сумњамо у истину, него у лаж. Значи ли то, да смо наивни?

...

Док не кренеш где си наумио, све се чини да је много даље.

...

Невоља може да окали оног, ко се ње не плаши. Зато се, вреди борити.

...

Кад се човек о бес храбри. Себе теши са горима од себе. Као да њих познаје, боље.

...

Не занемаруј, своје мане. Могу те узети, под своје окриље.

...

Не довољно упућени су нај кориснији они-
ма, на које се ослањају.

...

Успешнима би многи, да нађу ману. Не
успешнима је, нико не тражи.

...

Не прећуткуј, истину. Може те више ко-
штати.

...

Нико се не умиљава онмоне, ко му није по-
ребан.

...

Нај више поштујемо оне, без чије помоћи
не можемо опстати.

...

Деца која се тешко одвајају, од родитеља.
Од њих, нај више очекују.

...

Пријатељи, који ти се нај више диве. Сутра
ти могу бити, мрзители. Не, заборави то.

...

Не битни, без битних, не могу бити битни.
Зато се, не одвајају од њих.

...

Док се са својим манама, не почнемо шали-
ти. Тешко ће мо их се, ослободити.

...

Што пре се ослободимо, туђе помоћи. Раније ће мо, себе оснажити.

...

Нај веће инације су они, који не прихватају да буду, оно што јесу. И ако, знају ко су.

...

Кад мали, зло употребе велике. Одговорни су, велики. Кад велики зло употребе мале. Одговорни су, опет велики.

...

Велике мете, се рађе гађају. Мале нису, тако атрактивне.

...

Пакост временом, наружи човека. Он као да то, не примећује.

...

Они који не поштују, туђе достојанство. Њихово их, не може красити.

...

Појединац је нај сигурнији, међу просечницима. Ако такав, жели да остане.

...

Они који се руководе, туђом вољом. Сигурнији су, у друге. Тако мање, ризикују.

...

Кад битни постану не битни. Схватимо, ко-
га смо уважавали.

...

Они који немају, шта да бране. На време се,
престроје.

...

И мало зна да буде велико, док се исчекује.

...

Животи су нам саткани, из лепих и ружних
сећања. Он нам је онакав, каквих сећања
има више.

...

Коме живот прође, у исчекивању. Чег а ће
имати, да се сећа.

...

Ко себи дозволи, да се пред собом обрука.
Не може се, уздати у себе.

...

О себи се не мисли онда, кад постанеш туђа
брига. Тада је, касно.

...

Они који не верују искрено, у оно што го-
воре. Ко зна, шта мисле?

...

Они који мисле, да све оно што помисле им
је дозвољено. У залуд се, кају.

...

Кад размишљамо, буди мо одговорни. Чувај мо себе, од зле воље.

...

Нико те не може понизити више, од тебе самог. Онда, кад се осилиш.

...

Јасна жеља, поткрепљена снажном вољом, човеку даје моћ. Зато су и без вољни, немоћни.

...

Срећа није, тамо где ниси. Ту је, где си. Пробуди је.

...

Срећни не можемо бити, док не упознамо своје врлине. Оне су, извор среће.

...

Они који мисле да могу, и оно што не могу – касно се уразуме.

...

Снови се обистине онима, који их следе. Ма какви, они били.

...

Будућност је далека онима, који је не виде.

...

Кад нам пријатељи постану, део породице. Сви ће мо бити, велика породица.

...

Док смо у завичају, ни не знамо колико нам значи. То сазнамо, тек кад одемо – из њега.

...

Недостатак добре воље у човеку, чини га немоћним. Без ње му, ни опстанка нема.

...

Све док другима, тражимо мане. Наше нам, не дају мира.

...

Никога не убеђуј у оно, што му не можеш појаснити.

...

Оно што нам на први поглед, није лепо. Не може, ни касније.

...

Док једни другима, загорчавамо живот. Како да нам, буде боље?

...

Кад би људи удружили своју доброту, као што знају злобу. Човечанство би живело, у благо стању.

...

Неки би себе да представе онаквим, какви нису. Шта их спречава, да буду такви?

...

Сви би да заборавимо своје грехе, а нико се не пита ко нас је наговорио – да их чинимо.

...

Они који се не припреме на време, за оно што их чека. Сутра бит ће, изненађени.

...

Да би се несрећник усрећио, мора ближњем пожелети срећу, ако им је већ не може подарити.

...

Увек се лако надметати, са горим од себе. Зато такви, не напредују.

...

Ако родитељ пренесе своју не одговорност, на потомство. Како да га деца, поштују таквог.

...

Сви би радо другима да кажемо а не да докажемо, колико смо битни. Можда некога, и убедимо у то.

...

Кад деца почну да ућуткују родитеље. Тек тада они схвате где су грешили.

...

Срећа заобилази оне, који се не знају радовати. Она зна, зашто.

...

Док нас похлепа усмерава, срећи су затворена врата.

...

Кад нас сећања подсети на оно што би да заборавимо. Не тражимо кривца, у другоме. Ту је!

...

Пријатељи се не траже. Они нам се наметну, својом непосредношћу – у битном тренутку.

...

Искрено пријатељство се, не гради ласкањем. Тада је интерес, примаран.

...

Оне који не говоре, оно што мисле. Добро разумеју они, који мисле својом главом.

...

Ако себи дајеш на значају, понижавајући свога пријатеља. На кога ћеш се сутра, ослонити?

...

Одговоран човек је свој газда, док га достојанство краси. Без њега је оно, што не би да буде.

...

Да бих се сачувао од оних, који ти се лажно представљају. Њаљути их, добро намерном шалом.

...

Они који су се отимали за оно, што нису имали прилику да искористе. Остају не засити, док је њих.

...

Не остварене жеље, нај дуже спутавају неодлучне. Они се увек двоуме.

...

Ко нема на кога, да се ослони. Тај никога, задужио није. Сигурно!

...

Не одговорне, нај више терете сећања. Не одговорност се плаћа, са каматом.

...

Да знамо да поштујемо, оно што имамо. Мање би се, кајали.

...

Људи се памте по манама и врлинама. Мане им, дуже помињу.

...

Сумња у успех је, пред услов за не успех.

...

Страх у човеку је користан, док га не успе парализати. Без страха је он, опасан за заједницу.

...

Ако је наш живот, условљен. Храни мо га, добротом.

...

Труди се да будеш неко, а не било ко.

...

Уцењени не воле уцењивача, али му се поковавају, чувајући себе.

...

Лако се представити онима, који те не познају – а нису мудри. Са мудрима, није тако.

...

Јачима се грешке праштају, све док се морају прећуткивати. Само тако се може опстати.

...

Не иди увек уз длаку онима, који ти нешто значе. Дај и ти свој допринос, заједници.

...

Онима који забораве, на дете у себи. Уксраћена је радост.

...

Поводљиви кад схвате, да су погрешно усмерени. Они не замерају себи, већ друго-
ме.

...

Не убеђуј речима никога, у твоје добре на-
мере. Реци му шта ти треба.

...

Ко не зна да реши, своју бригу. Радо би
другога, да посаветује.

...

Ако нам је бол упозорење. Не игноришимо
га, напим немаром. Може нам помоћи – тада.

...

Само ретки уживају, у плодовима свога ра-
да. Не чекајући, време за то.

...

Нај лакше је држати под контролом оне, ко-
је је лако уплашити непознатом силом. Они
се и страшила боје.

...

Мали број људи зна да ужива у времену,
које проживљавају. Многи се припремају за
време, које ће доћи.

...

Губитком достојанства. Човека, ништа не
обавезује, да буде одговоран.

...

Ко би да прича и онда, кад нема шта ново да каже. Радо би да представи, оно што поседује.

...

Они који себе не хвале, а другима добро желе. Имају разлог да срећни буду.

...

О себи, водимо рачуна. По некад смо уверени, да смо оно што нисмо.

...

Ако је вода коју пијемо све запамтила, док је дошла до наше чаше. Не загађујмо је!

...

Припитомљени се, лако отму контроли. Њих, нужда усмерава.

...

Не прецењуј, своје могућности. Оне су нам, свима ограничене.

...

Ми смо оно, што желимо да будемо. Будимо разумни.

...

Све док су нам здраве мисли, од недаће се можемо бранити.

...

Од кога нико, ништа не очекује. О њему не
ко треба, да брине.

...

Коме доброта пређе у глупост, тај је није
знао поштовати.

...

Само немоћни људи откривају, своје мане.
Тада их не могу сакрити.

...

Људи су срећни, само да друге надахњују –
својом добротом.

...

У љубави је суштина опстанка, а ми се све
мање волимо.

...

Ко обесмисли, своју доброту. Паметнији, не
може бити.

...

Коме су храна песма и игра, то му не ус-
крађјте – ако му добро мислите.

...

Ако се у суштини проблема, увек налати
решење за исти. Ту га, и тражимо.

...

Оне, које доброта не краси. Злоба им, не
може помоћи.

...

Ко не укроти, провокатора у себи. Постат
ће, његов послушник.

...

Ко не научи да ћути онда, кад нема шта му-
дро рећи. Не може бити, прихватљивији.

...

Још нико до сада није успео да обмане
свог` моралног судију. Многи то, касно
схвате.

...

Кога власт заслепи, себи не може сачувати
ауторитет – а хтео би да буде неко.

...

Они који не могу да буду, оно што би желе-
ли. Не морају да доказују, оно што јесу.

...

Ко не жели да се суочи, са оним што јесте.
Не може бити оно, што би желео.

...

Немирним погледом се не осваја лепота.
Ње се, не треба бојати.

...

Кад виртуелна стварност, испровоцира ре-
алност – не криви мо је. Хтели смо је, упо-
знати.

...

Досада увек, испровоцира глупост. Не дозволимо јој, да нас обузме.

...

Ако све виђено, утиче на наше рамишљање. Поведимо рачуна, шта гледамо.

...

Од зависности се не могу одбранити они, код којих се она одомаћи.

...

Ко не уме да разлучи, битно од не битног. У залуд ће, за њиме жалити.

...

Они који нису сигурни, у оно што мисле да знају. На то се, ни не ослањају.

...

Ко се не смеје, већ ћутећи смијуљи зловницама. Тако им даје на знање, шта мисли о њима.

...

Кога пакост, узме под своје окриље. Боље да одма, попије отров. Бит ће му, лакше.

...

Пакост је увек, последица инфериорности – само код не успешних.

...

Не милосрдни нису од користи ни себи, а камо ли другима. Зато их, сви заобилазе.

...

Сви би, да будемо уважавани. Често и без покрића, да значимо нешто.

...

Свака досетка је тако једноставна а животна. Само ње се треба сетити, у право време.

...

Док су лопови уверени, да су на правој путу. Не помишљају да је то пречица, до затворских одаја.

...

Застрашени се, лако под купе. Они су за мало, приморани дати много више.

...

Не завиди бољима, већ од њих научи – нешто. Може ти значити.

...

Ако ти одговорни, нису узор. Не уверавај их, да си у праву.

...

Кад нечија воља, постане и твоја. Чији си ти, послушник?

...

Да разумеш, оно што не разумеш. Пошто-
вао би оне, који ти добро мисле.

...

Да си оно што ниси. Уживао би у ономе,
што желиш. Зато си, ту где јеси.

...

Не одговорност, коју себи толеришемо. На-
шом вољом, нас спутава.

...

Деца не савесних родитеља, не могу бити
савесни родитељи. То им је, усуд.

...

Онима којима се брани да мисле, својом
главом. Само такви су корисни, онима које
слушају.

...

Радозналост, може бити и од користи. Ако
је под котролом, здравог разума.

...

Сродне душе, се не траже. Оне се, нађу.

...

Оно што ниси урадио, кад си имао прилику.
Боље заборави – што пре.

...

Не убеђуј пријатеља, у оно што неће. Иза-
зват ћеш му, инат.

...

Ко не зна певати, играти и шалити се. За ни једно, друштво није.

...

Ко се у младости није осмелио, да себе доведе у ред. Такав ће се касније инатити, самоме себи.

...

Ко се не ослања на своју интуицију. Она му ни не може, бити од користи.

...

Не залећи се, на слабијег од себе. Помози му да те разуме, ако си разуман.

...

Не труј себе, злбом. Она никога, усрећила није.

...

Не тражи мир, тамо где га нећеш наћи. Он је у онима, који га чувају.

...

Ми смо оно, о чему маштамо. Зато је, доследност битна.

...

Лако корачају, само поносити. Они су то, себи обезбедили.

...

Поносити се, никоме не доказују. Њих такве, сви уважавају.

...

Они који наглашавају, свој педигре. Сигурно су, такве обрукали.

...

И афоризам је досетка – само пордугљива.

...

Добро мисли шта мислиш, да се не би чешао и тамо, где те не сврби.

...

Не тестирај стрпљење, свога пријатеља. Пријатељ, није играчка.

...

Само нас удружена доброта, може препородити. Удружи и ти своју, ако је имаш.

...

У невољи нас, само јака воља може спасити. Ако смо, добро намерни.

...

Разуларена особа је себи, нај већи провокатор. Она не зна, шта неће.

...

Ако ти се причиљавало, ово што те мучи. Добро размисли зашто.

...

Ко је, без брижно одрастао. Сутра ће га мука, лакше срушити.

...

Животних искушења се не боје они, који се у себе уздају. Они су, себи ослонац.

...

Не одговорни не могу, без одговорних. Зато их вешто користе.

...

Себи се не инати. Ко ће те заштити, од тебе.

...

Не доливај, уље на ватру. Може, и тебе прогутати.

...

Пре заштићенима је од малена, ускраћена брига о себи. Они се касније не могу, ослонити на себе.

...

Мирно не спавају они, који су се себи замерили. То им је била воља.

...

Човек се узда у себе, све док верује у оно што жели – ако га разум служи.

...

Ко ствара за сутра, а заборави на данас. Сутра га ништа, неће утешити за оно, што је пропустио.

...

Ко се не осоколи, док је време за то. Изгубит ће, своје јато.

...

Другима много лакше укажемо, на оно где греше. Као да према себи, нисмо добро намерни.

...

Многи се боре да дођу на власт, и буду битни. Другачије, то не могу.

...

Нај више поштујемо оне, који нам требају. И ако их касније, знамо оговарати.

...

Несрећник своју несрећу, не може сакрити. Тако, му је лакше.

...

Ка успешној каријери се, не треба журити – може ти измаћи.

...

Клетва није, ко заклетва. Заклетвом се брани, а клетвом губи, мир у себи.

...

Животним искуством се купује, мир у себи.
То је улазница, за срећан живот.

...

Бистрима и одговорнима је, много тога до-
ступно. Зато им, и завиде.

...

Ко унесе страст у власт. Опијенога га збаце
са власти.

...

Ко себи на леђа набаци терет, који ће га су-
тра срушити. Нико му, није крив. Није,
имао меру.

...

Не јадикују, само јадни. Спутанима је, мно-
го теже.

...

Странпутицом се, не стиже до циља. Зашто
си и даље, на њој?

...

Добро здравље нам се дарује, а многи га за-
немарују – да би за њим јадиковали.

...

Кога ништа, за никога не веже. Коме ће тај,
бити потребан.

...

Они који се одмах, не раскусурају са ближњима. Касније ће због тога, заћутати.

...

Ако си циција, према другима. Зашто си, и према себи?

...

Коме је интерес увек нај битнији. Њему је, и живот трошак.

...

Од малена спутавани се не могу касније опоравити, ни уз туђу помоћ.

...

У позним годинама се често истичу, пропуштене прилике. И то је нечему, пред знак.

...

Велики не примећују мале, док и они не постану мали. Тада се и они, љуте на велике.

...

Они који изигравају, интелектуалце. Интелектуалци, не могу бити.

...

Колико можемо, избегавати лажи. Толико искрени, можемо бити.

...

Губљењем осећаја, за смисао. Без смисао нам је, загарантован.

...

Док Србија не постане србска. Срби у њој
неће моћи са поносом, да дигну главу.

...

Они који се не друже, са бољима од себе.
Бољи, не могу ни бити.

...

Увек се више прича и онима, који су ојадил
ли свој народ. Као да су они други, мање
важни.

...

Онај ко се не стиди, тај се и не боји – свог
моралног судије.

...

Они који прихватају голготу, за рад свог
достојанства – мање ризикују у животу.

...

Све што учиниш, против свог здравог разу
ма. Он ти то, опростити неће.

...

Ко се упетља, у оно што не зна. У то се бр
зо, запетља.

...

Нај суровији су они, који не поштују ни нај
ближе. Такви су спремни, и себи да пресу
де.

...

Кад их ухвате, у раскораку. И нај јачи се,
могу срушити.

...

И нај образованији у невољи, открију лице.
Кад им се дирне, у слабину.

...

Лепе речи изговорене са вољом у доброј на-
мери, су лек за душу. Изговарај мо их, чешће.

...

Ко се пренемаже, док збори. Ту причу не
уме, да понови.

...

Они који се устежу да кажу, оно што мисле.
То кажу, кад их наљуте.

...

Ноћна мора се вољом може, одагнати из се-
бе. Вољом је, и ушла у нас.

...

У историју улазе и родољуби и издајце.
Ове друге, више помињемо.

...

Они који се, са вољом буде. Њима је дан
кратак.

...

Залудни, не воде своју бригу. Њима је туђа,
битнија.

...

Успомене су нам све битније, у позним годинама. Тада се све мање радујемо, новоме дану.

...

Они који мењају лако, своје мишљење. Оно им, ни не значи много.

...

Они који би да бубу паметнији но што јесу. Увек се обрукају – јавно.

...

Божијом вољом смо даровани, све док нас води здрав разум. Зато га чувајмо.

...

Они који на слободи робијају нечијој само вољи. Остат ће слободе жељни.

...

Навикао си се дружити, са пијанцима. Шта си од њих, научио? Да се тако, губи достојанство.

...

Ко се на време не уразуми, својом вољом. Разум га, не може сачувати.

...

Чему се надаш, кад се до сада ниси оспособио, за неки посао? Јесам! Ја сам манипулант.

...

Младост ти је прошла, прикупљајући уштеђевину, за дане који ће доћи. Сада ти је кретање ограничено, па немаш на чега да је потрошиш.

...

Они који моле, за оно што им је неопходно. Не могу бити, своји на своме.

...

Они који се отимају, и за оно што им неће требати. Искористити не знају, ни оно што поседују.

...

Поклоњене вредности се, нај лакше отуђе. Зато их другима, не вреди поклањати.

...

Ни рођени се не разумеју, кад су интереси у питању. Како ће се, они други разумети.

...

Не заклињи се ни у онога, ко ти је нај ближи. Сви се ми, можемо покварити.

...

Они који себи, не знају угодити. Не траже разлог у себи. Они знају, ко им је крив.

...

Истина је нај бољи саветник онима, који се ње не боје. Зато се на њу, и ослањају.

...

Искусни читају написано, а изнећу редова
уочавају суштину.

...

Божије дарове изгубе лако, не одговорни.
Кајање им, не вреди.

...

Забрањену истину изговарају јавно, само не
одговорни. Они се за то, ни не кају.

...

Заслепљени не виде, ни оно у шта гледају –
а то знају да коментаришу.

...

Они који говоре оно, што други не смеју да
кажу. Пре више су храбри, у првим редови-
ма. Такви, нај више ризикују.

...

Више волим да будем, добро намерни про-
вокатор, него вешт манипулант. Такве, ни-
ко не поштује.

...

Свако пријатељство је условљено, неким
интересом – треба избећи. Боље раније, не-
го касније.

...

Људи се препознају по доброти, а вреднују
по успешности.

...

Они који се куну у оне, које не познају добро. Заборавили су да су људи, нај кварљивија роба.

...

Ти се, само надаш. Веруј у оно, што желиш. Тек ти је тада, то и доступно.

...

Зашто се љутиш, што сам ти истину рекао у лице? Зашто је оспориш?

...

Да би сачували, смешак на лицу. Морамо освежавати, ведрину у души. Она је, извор здравља.

...

Тешко је доказати своје умеће, тамо где си одрастао. Тамо нас памте, какви смо били.

...

Они који се понашају детињасто у позним годинама. Сигурно је да се нису имали, на кога угледати.

...

Свако не искуство се, дебело наплаћује. Лично, нај више.

...

Ко себе демантује, својим чињењем. Ни себи не зна, да буде пријатељ.

...

Ко се осили, а силан није. Убеђен је, да се све може купити новцем. Зато такви, себи пресуде.

...

Тек кад сам уочио, своје умеће. Схватио сам, да сам и ја неко. Тако се, заслужује достојанство.

...

Оно што нам ум даје, а здрав разум подржи. Увек је, нај боље решење – за нас.

...

Прича без краја је, не довршена прича. Она се изговара, кад нема о чему да се прича.

...

Кад покајник, направи исту грешку. Он ни не зна, зашто се кајао.

...

Толике године сам жељно чекао, да ми се услиши и ова жеља. И чекање се исплати, кад се зна шта се жељно чека.

...

Кад бољитак не видимо. Он ни не зна, кад треба да дође.

...

Мање је битно, где си провео живот. Битно је како, си га провео. И то треба знати.

...

Шта ће ти моја рука, кад нећеш ни себе да слушаш? Иди ти, својим путем.

...

Радознали се више интересују, за оно што друге чека. Шта њих чека, не желе да знају.

...

Ко под старе дане пожели, да се на кратко у младост врати. Ни у позним годинама се, не сналази – нај боље.

...

Ко себе затрпа, са не потребним информацијама. Тешко ће моћи доћи до оних, које ће му бити од користи.

...

Док нисам уочио вредности, (које поседујем) којима сам обдарен. Нисам могао себи, да postanем неко. Оне су ми, даровале достојанство.

...

Не оспоравај никоме да буде оно што хоће. То је, његова потреба.

...

Ако нас формирају, наше жеље. Поведимо, о њима рачуна – на време.

...

Ако је свака заједница условљена, послушношћу својих чланова. Чувај мо је, својом послушношћу.

...

Ако не оплеменимо дарове, који су нам подарени. Онда их, ни не заслужујемо.

...

Ко у своју причу унесе страст. Ни не слути, где га она може одвести.

...

Ко убеди себе, у оно што снажно и жели. То му се и дозвољава, да има.

...

Многи би да постану неко, а неки би да личе на некога. Ни једни ни други не знају, колико је битно – бити свој...

...

Они који раде, да бих се другима доказали. Ретко кад се, себи могу доказати.

...

Достојанствено корачају само они, који не носе превелик терет на својим плећима. Њих, носи понос.

...

Са поносом, нико не шета свога пса. Уз своје дете смо сви поносни, и на томе нам керовође завиде.

...

Не жали се на оно што си сам себи набацио, на своја плећа. Ко те је, терао на то?

...

Кога, ведрина краси. Тај се има, са чим поносити – пред свима.

...

Док нисам схватио, да сам дарован даровима, које многи немају – нисам их овако поштовао. Хвала, творцу.

...

Хвала ти што си ми помогао да спознам, како се управља својим организмом. Све је условљено редом, и добрим емоцијама.

...

Не устручавај се да кажеш оно што мислиш – онда, када то треба. Немој само трчати пред руду, да би те видели.

...

Некад је добро, и мало закаснити. Мање се ризикује – тако.

...

Ко не уме себе, да држи под контролом. Држе га, други.

...

Тренингом своје воље смо себи, нај бољи господари. Тако се живи са задовољством, и поносом на себе.

...

Они који себи, пројектују догађаје. У стварности им се, то и остварује. Треба само знати, шта нећемо.

...

Ментални вирус се, нај брже шири – међу не одлучнима – кад им је имунитет лош.

...

Они који живе по шаблону, а да га они нису правили. Нај чешће се, не сналазе у животу – кад туђи, живот живе.

...

Ко не зна да ужива у своме животу. У туђем жели, да направи реда – и кад га не зову у помоћ.

...

Ко се плаши, не реалног. То га је надјачало, па нема куд.

...

Они који не знају, да буду срећни. Себе спутавају – свесно. Они се ни не труде, себе да задовоље.

...

Све што не покушамо да решимо, то остаје не решено. Нашом, вољом.

...

Ко не ангажује себе за свој бољитак. Ни други му, не могу помоћи.

...

Лепота се, заслужује добротом. Уверите се и ви, у то.

...

Искористи оно, што ти се нуди. Већ сутра је, касно. Не, двоуми се.

...

Достојанствени се не стиде, своје прошлости. Они се њоме поносе. Зато што су били и раније достојанствени.

...

О достојанству нај више причају, не достојанствени. Као да и они знају, шта је достојанство.

...

Судбоносне одлуке, се тешко доносе. Оне се, не оповргавају.

...

Они који за живота, задуже свој народ, добрим делима. Та дела, не бледе.

...

Наше постојање се манифестује рођењем као и упокојењем. Мења се, само форма постојања.

...

Радост се, не одлаже за сутра. Она је тренутак, који нам се укаже – А, не задржава се дуго.

...

Не замерај, без осећајнима. Они су сурови, и према себи. Зато их, заобиђи.

...

Ко не успе да се прилагоди околностима, у којима живи. Не може их ни променити, на боље.

...

Не тражи сажаљење за вољно учињена своја не дела. Ти си, то хтео!

...

Са поносом одлазе они, који су потомке задужили добрим делима. Они су добро знали, шта су иза себе оставили.

...

Како сви, не можемо бити успешни. Тако сви, ни не можемо бити не успешни. Битно је, да следимо успешне – међу нама.

...

Завидни увек, оспоравају успешне. Уместо да се, на њих угледају.

...

Од страсти се, не треба бранити. Треба их знати контролисати, да би нам биле од користи.

...

Поводљивима је лакше да се ослоне на друге. Они немају снагу, да мисле својом главом. Искуство их, у томе спутава.

...

Онај коме није у детињству дарована љубав. Он је, ни не разуме.

...

Никога не интересује оно, што му не привлачи пажњу. Он ни не мора, да зна зашто.

...

Ако се чудимо другима за оно, што и не знамо чинити. Буди мо, одговорнији – према себи.

...

Доушника не поштује ни онај, за кога он ради. Док мисли, да му је битан.

...

Они који ликују, на туђем не успеху. Не могу, бити успешни. То им је, једино остало – за утеху.

...

Они који остаре, са танким животним искуством. Мање су, захтевни. Њима је, све једно.

...

Они који не знају, куд иду. У залуд носе наочаре, за даљину. Оне им, и нису од користи.

...

Они који се друже, са себи сличнима. Не могу напредовати. Они таворе, ту где су.

...

Срећа је само тренутак, који треба знати ухватити. Зато је, неки немају.

...

Рајска башта је, у мојим мислима. Ја из ње узимам само оно, што ми је потребно.

...

Кад је. Човек срећан. И рајска врата, му се отварају.

...

Док не почнемо, чепркати по себи. Ни не знамо, чему смо склони.

...

Упознајмо себе – мало боље. Дружите се само са онима, са којима се разумете. Не губите време, са онима другима.

...

Ко себе надахњује, са лепотом погледа. То ме су рајска врата, широм отворена.

...

Онима који знају да искористе, оно што им се нуди. Многи, завиде и имају, на чему.

...

Са великанима се поносимо, тек кад нас напусте. Кад смо им, завидни.

...

Нај више се жале они, који никога не хвале. Као да нема, бољих од њих.

...

Искуство нам је корисно, само ако га знамо, на време искористити. А не о њему да причамо.

...

Привилегија је заслужити привилегију – од привилегованих. То могу само привилеговани.

...

Шта ће ти оно, што не умеш да искористиш. Хоћу и ја, то да имам.

...

Они који чувају и оно, што им више неће требати. Од себе су временом направили, не задовољног човека.

...

Тешко се замарају они, који свој посао раде са вољом. Њима је посао, корисна рекреација.

...

Они који не знају да живе на своме. Најчешће су ту, покорне слуге другима.

...

Најлакше се покоре, застрашени. Зато се народ страши, пред олују.

...

Они који брзо нестану са сцене. Ту им ни није било место. Сигурно су имали, протекцију?

...

Ко те је терао да се брукаш јавно, пред својим народом. Мислио сам, да ће ме он разумети.

...

Они који друге разумеју, и онда кад ћуте.
Лако себи одаберу друштво.

...

Не довољно чињење је исто, као не чињење.
Само, што се теже уочи.

...

Навике мењамо, из нужде у главном, касно.

...

Одговорнима су нај дражи њихови нај ближи.
Ако се раније, нису завадили.

...

У рајској башти има, за свакога по нешто.
До ње само треба, знати доћи.

...

Са без стиднима, нема убеђивања. Они су
такви какви су, а ти им се прилагоди, ако су
ти потребни.

...

Оно, што се изговара шапатом. Углавном су,
велике истине. Њих многи, не желе да чују.

...

Не жуди за оним, у чему не знаш да уживаш –
као ни у ономе, што већ имаш.

...

Коме жута минута, траје дуго. Тај сигурно,
нема штоперицу.

...

Глава нас боли, само док је у њој кошмар.
А ми смо га, направили.

...

И нај бољи пливачи, се утопе у криминал-
ним водама. Њих углавном потопе, нај
ближи.

...

Разуларени појединци, лако насрћу на туђе.
Мисле! Да се тако, може дуго. Кад почну да
испаштају због тога исправке нема.

...

Ко помисли да је, оно што није. Кад се
осрамоти, онда схвати ко је.

...

Лоповима, кајање не помаже. Истерали би,
моралног судију из себе да могу. Он им је
дугорочно, ускратио мир – оправдано.

...

Они који се осиле па мисле, да им је све до-
звољено – па и лоповлук. Цех плаћају, док
не скончају живот.

...

Нај већа легална пљачка је, кад новац изгу-
би вредност. Тако велики постану, још већи
– легално.

...

Данас бахати, брзо постану сакати. Они на време нису научени, да брину о себи.

...

Време је увек за време, да се више посветимо себи. Не губи мо, време.

...

Кад ти се онај ко те је покрао, жели оправдати. Он се са тобом, спријатељи.

...

Велики се знају добро обрукати, кад мале понизе. После тога више не могу бити, велики.

...

Они који никоме, не требају. Нај чешће, нису своји. Немој и ти то, себи дозволити.

...

Да си могао себе, држати под контролом. Не бих тако развалио, своје тело. Сад плаћаш, своју не одговорност.

...

Не успешне теши, само већа туђа беда. Зато такви немају шансу, да им буде боље.

...

Безазленост зна усрећити човека, кад на њу не обраћа пажњу. Срећа увек дође, не очекивано.

...

У размишљању сви користимо, своје искуство. Какво нам је оно, тако и размишљамо.

...

Хвала ти што си нам државу скинуо, са стуба срама. Сад' се опет њоме, можемо поносити.

...

Песма са топлом емоцијом се, лако запамти. Она таква, надахњује, тело.

...

Од лажних оптужби се, и можемо одбрани-ти. Од чињеница, тешко.

...

Не супротстављај се, не побитним чињеницама. Оне су, не подкупиве.

...

Велике потресе увек, најављују мали. Не, замерајмо им.

...

За свако учињено дело је била потребна, нечија воља. Тако све настаје, и нестаје.

...

Нечијом вољом, долазимо на обај свет.
Исто тако, одлазимо. Од нечије воље, све
зависи.

...

Они који увек касне. Мисле, да су бржи но
што јесу. Не признају да греше, у процени.

...

Они који не уче, од бољих. Временом по-
стају, њихове слуге. У залуд им, завиде.

...

И завидни би желели, да им други завиде.
На жалост, немају на чему.

...

Слатко речитима су изговорене реччи, ма-
мац. Па ко га прогута, њихов је плен.

...

Пријатељи нам се наметну својом добро-
том. Таквима се мора одмах одговорити,
истом мером.

...

Кога доброта надахњује. Она му је, нај уку-
снија храна. Која им је, и мелем.

...

Они који говоре и оно, што не мисле. Бољи не могу бити, док не схвате. – Зашто то раде.

...

Не понављај већ испричану причу. Да би и ти био уважаван, као твој предходник. Паметни ћуте, кад немају шта ново рећи.

...

Не штеди речи хвале за оне, који их заслужују. Оне су, храна за душу.

...

Не чуди се човеку, који не зна шта ради. Он је, тако навикао.

...

Ако је одвика, мораће. Сигурно да смо претерали, у навикама.

...

Ако будемо касно свесни, својих не разумних поступака. Они нас могу скупо коштавати.

...

Туђа искуства су, много јефтинија од свога. Своје плаћају, само тврдоглави и неуки.

...

Онима којима други служе, само за подкуривање. Не могу, имати пријатеље.

...

Неки никада не узлете, бојећи се висине. На самосталан лет се на време, треба навикнути.

...

Ведрина се увек примећује, сигурним представљањем себе, пред собом. Ту нема, импровизације.

...

Достојанство се не може, временом стећи. Може се, изгубити.

...

Само честити се могу, временом покварити. Они други су, такви какви су.

...

О себи на време, поведи бригу. О не одговорнима, други морају да брину – по службеној дужности.

...

Они који имају о чему, и коме да причају песмом, своју причу. Нису у залуд потрошили, своје дане.

...

Какве су нам успомене, такав нам је и живот. На време мислимо о ономе, што остаје за сећање.

...

Наше су прилике, нама изазови. Пропустимо само оне, за које се двоумимо.

...

Живот нам је онакав каква су нам сећања. Она су нам, нај вернији животни пратиоци.

...

Води мо рачуна шта себи, остављамо за сећање. Будимо бар према себи, одговорни.

...

Лоповлук се дугорочно, не исплати. Нај чешће не дужни, испаштају нечије грехе.

...

Оне које, други користе. Нема ко, да заштити. Они сами, то не знају.

...

Сиротињу поштуј, али се са њом не дружи. Ако и ти не желиш, такав да будеш.

...

Док своју похлепу, држимо под контролом. Уживај мо у ономе, што имамо. Без много тога се, може бити, срећан.

...

Ситнице нај јасније дефинишу карактере људи. Обратите пажњу, на то.

...

Претерана доброта уназађује оне, који је шире. Они мисле да су сви, као и они.

...

Они који своје поступке не могу, држати под контролом. Ни према себи не знају, бити одговорни.

...

За своје чињење, као и не чињење, смо одговорни. Водимо рачуна, о себи.

...

Све док нас мука не уразуми, не можемо бити бољи. Нај теже се, дозвати памети.

...

Сећања су нам од користи само ако из њих, извучемо поуку. Ни то, сви не могу.

...

Не дозволи својој похлепи, да те води кроз живот. Не буди, њен робијаш.

...

Не јадикuj, над собом. Тако не можеш, бити срећнији.

...

Туђа дела се по некад, и могу разумети. Своја, јако тешко.

...

Закоровио си себе лажним уверењима, да си оно што ниси. Питај се зашто ти ништа, не полази за руком.

...

Само упорни остваре оно што желе. Њихов труд им је био, потпора у том уверењу.

...

Уважавај и оне, које не разумеш. Само не улази, у њихово друштво. Могу те одвести, на стрампутицу.

...

Боље да обиђеш оне, од којих деца беже, а на које керови реже. Ако и ти, ниси такав.

...

Не доказуј своје умеће, неукима. Ако немаш коме другом, ни они те неће прославити.

...

Не оговарај, боље од себе. Ако те прихвате, придружи им се. Нека и теби таквом, други завиде.

...

Добар домаћин се, лако препознаје. Он не отуђује тек тако оно, што му је неопходно. Да би га неки, тапкали по рамену.

...

Док се човек, одупире похлепи. Она га, мање изазива. У онима другима, она се одомаћи.

...

И не зрело воће одпада пре времена, ако се у њега увуче црв. Тако је и са, не зрелим човеком.

...

Док нам се, не деси невоља. Тешко можемо да схватимо без смисленост онога, што прикупљамо годинама. Без доброг здравља нам, нема среће.

...

Они који се, представљају лажно. Пред свима се, знају обрукати јавно – а да се и не застиде. То су професионалци, у свом послу.

...

Они који више пута анализирају, оно што је прошло. Губе време на оно што не разумеју. Боље да су се посаветовали, са искуснима. Иначе, ту ће се заглавити.

...

Повреда сујете увек, изазива освету. И то, без обзирну. Будите опрезни.

...

Они који мисле да су паметни, а не иду уз руду. Касно схвате где су грешили.

...

Они који се боре, да буду своји на своме. Имају са чим, да се поносе. Чиме ће, они други.

...

Они који те не саплићу, у просперитету. Могу ти бити, и пријатељи. Посвети им, довољно пажње.

...

Нај бољима се, сви желе приближити. Многи, не знају како. Зато су ту где јесу.

...

Мали не ретко, проливају крв за велике. Све за рад, малих привилегија.

...

Одрекли смо се онога што смо имали, да би преживели. Зато данас Бога молимо, да нас спасе.

...

Газећи, по туђој доброту. Погазио си своје достојанство. Поздрави се са њим, оно се не враћа.

...

Ниси поштовао оно, што си наследио. Зато си данас, туђи слуга.

...

Успео си доказивати, да си био у праву. Зато данас имаш, толико непријатеља.

...

Успешни су трн у оку само онима, који их не могу стићи. Онима другима, служе за понос.

...

Волови се и данас користе. Мудри одаберу, нај боље.

...

Они који живе од зло употребе, туђе доброте. Дижу перје својим клијентима, док они не виде шта им раде.

...

У свом животу сам, подвукао црту. Али касно!

...

Кад су вешти од мене, направили будалу. Тек тада сам схватио, колико вредим.

...

Зашто си тако шкрт, на речима. Ја водим рачуна шта причам.

...

Жалит ће те ви за многим, кад вам дођу гори од мене. Не знате ви, кога сте отерали с власти.

...

На врху се нај дуже одрже они, који знају шта коме треба да кажу. Шта мисле, то само они знају.

...

Да си знао бити успешан у ономе што си радио, не би радио за дневницу да би преживео. Овако ми је, лакше.

...

Нисмо могли кривца, наћи ван куће. Сакрио се, у нашој.

...

Да сам раније сазнао ово, што тек сада знам. Ко зна где бих се скрасио. А ни овде ми, није лоше.

...

Они који су навикли, да гурају сажвакано. Постали су, зависници. Тако се, мање брињу.

...

Кад се преваранти добро организују, могу и власт да освоје. Они брзо искористе, ту привилегију.

...

Они који не науче, да читају између редова.
И даље су корисници, јавних превара. Без
обзира, на године.

...

Они, који преврше меру. Заиста, немају ме-
ру. Зато, не трају дуго.

...

Ти си ми сумљив, и ако те не познајем до-
бро. Ниси ми само ти, то рекао.

...

Ко је способан да избургија, посао у држав-
ној служби. Брзо постане ко они, који су га
избургијали раније.

...

Нашим гласом смо им, дали власт. Шта сад
да радимо, са њима – таквима.

...

Изненадили су ме неки другови, из детињ-
ства. Као да се никада, дружили нисмо.

...

Увек се брижно спремао за сутра. Тако је,
дочекао старост.

...

На власти нај дуже опстају, добро намазани. Док их не препознају, они одраде добре послове.

...

Они који не схвате суштину приче. Нај лакше, поверују у њу.

...

Док сам искушавао, своје способности. Прегазило ме је, време.

...

Док не одлучимо, шта нећемо. Пропустимо многе прилике – нашом вољом.

...

Док су неки крали, он је чувао свој образ. Касније су му лопови помагали да преживи.

...

Неук је ушао, у мутне воде. Зато га је она, избацила на површину.

...

Зашто се устежеш да себи признаш, шта си брату урадио. Ја то ни пијан не могу, да урадим.

...

Мудри се не дају искористити лако, као паметни. Зато се паметни, уче мудрости.

...

Ко се није дозвоао памети, на време. Како касније, да буде паметан.

...

Мудри за своје потребе увек ангажују паметне. Они су им, сигурни.

...

Способни увек жртвују, мање способне. Зна се, ко колико вреди.

...

Онај ко заслужи, да постане неко. Лако може опет да буде – било ко.

...

Они који не знају да сакрију, оно што не знају. Сами открију, своје не знање.

...

Одговорни себе пре испитују. Тако чувају, своје достојанство.

...

Они који би да уђу у друштво, коме не припадају. У њему морају бити понизни, успешнијим.

...

Док су лопови били обазривији, радили су свој посао са мером. Ови данас, немају меру. Зато их брзо сахране, поштоваоци.

...

Криминал је данас исплативији, него раније. Боље је организован, са властима.

...

Нај мудрији су увек, у позадини. Они херојима, чувају леђа.

...

Нај чешће нас мире они, који су нас завадили. Завађени, немају избора.

...

Човек без моралних начела, не може бити достојанствен. Он нема, чиме да се дичи.

...

Они који другима кроје, све што носе. Убедили су манекене, да су у тренду.

...

Оне који иду испред времена, прогласе лудацима – гори од њих. Тек када остану без њих, дижу им споменике.

...

У великим обрачунима, мали страдају највише. Они су, великима штит.

...

Они који не следе боље мисле, да су и они на правом путу. А ја у то, нисам сигуран.

...

Твоја обавеза да си, увек уз мене и да, ћу-тиш. По потреби пред народом, да климаш главом. Теби, народ верује.

...

Тешко народу кога воде, туђи послушници Свако плаћа, своје не знање.

...

Неки да знају, где их пут води. Ту би остали, где су навикли. Не би, толико ризиковали.

...

Они који не знају да мисле, својом главом. Лакше им је да слушају, и не упућене. А касније им, замерају.

...

Некад су способни политичари имали, без поговорне послушнике. Данас су политичари послушници, утицајним бизнисменима.

...

Некад се скромно живело од туђег не знања. Данас се од њега, обогатише – способни.

...

Они који доносе, важне одлуке – брзоплето. Чешу се, дугорочно.

...

Оне који се боре, за идеале. Нај чешће зло употребе, борци за власт.

...

Они који се сами наметну, као вође. Воде рачуна ко ће им, чувати леђа.

...

У оспоравању, нај бољих. Нај гласнији су они, који нај мање вреде. То им је шанса, да буду примећени.

...

Силници не уважавају чињенице. Они кроје, по својој мери.

...

Они који запоставе, своју професију. Она им сигурно, није од користи. Зато им је политика – шанса.

...

Одрастање без љубави, изазива отпор према њој – до краја живота.

...

Како да воли неко, ко никога не воли?

...

Ако је размажено дете не упућено за животна искушења. Зашто смо му, то дозволили.

...

Без наслеђених здравих вредности, немамо добар темељ за нове.

МУШКО ЖЕНСКИ ОДНОСИ

...

Шта ћу ти ја, кад ти њих две нису биле добре? Тада нисам знао, оно што данас знам.

...

Децу нису на прави пут извели они родитељи, који су деци данас, мртав капитал.

...

Нисам ти ја крива што ни данас, немаш свој стан. Сад иди тамо, одакле си дошао.

...

Ко без циља, креће на пут. Где, може стићи?

...

Ако свом псу више угађаш, него своме детету. Ко ти је битнији? Не знам!

...

Супружници се једно другоме улагују, само кад желе сакрити истину.

...

Момку коме девојка, лако да. Она, не треба дуго.

...

Не трчи за женом, која се не отима. Оне друге су, много драже.

...

Жена без стабилног мушкарца, нема ни стабилан ослонац. Зато га тражи, ван брака.

...

Прекинута брачна нит, се не наставља. Ту остаје, фелер.

...

Ја тебе заиста много волим. Ипак мало више, себе волим.

...

Жени несклад нај више, наружи лепоту. Ако о складу, не води рачуна.

...

Дала је своју младост, за његову старост – да бих се усрећила. А он је, надживео.

...

Према себи, буди каква хоћеш. Молим те, не нарушавај ми мир.

...

Миразцика је временом, све захтевнија. Она зна да вреднује оно, што је са собом унела у брак.

...

Живот са оним, са ким немаш шта да делиш. Не обавезује. Зато се, и не подноси лако.

...

Са њим си изгубила, драгоцено време – чекајући нешто. Зашто се данас на њега љутиш. Још је, жив!

...

Пренапрегнуте брачне везе, се не кале. Оне, пуцају.

...

Дуго смо се жртвовали, да саградимо велику кућу. Данас се жртвујемо, да бих је одржавали.

...

Све ређе ми долазиш, па сам морала позвати њега. Хајде да вас, упознам. Па се, договорите.

...

Наставе ли овако, жене ће остати без мушкога рода. Можда ће тада да схвате да без њих, не могу опстати.

...

Ако се увећа број мушкараца који хоће да постану жене. Жене ће, остати јалове.

...

Твоју не зрелост данас, некако и подносим. Не можемо овако, чекати сутра.

...

Не тражи, од своје жене душу. Свети је, сем ње дала.

...

Не узбуђуј ме, својом причом. Учини нешто.

...

Драги! Не очекуј од мене оно, чиме ме ниси задужио. Ја сам ти све дао.

...

Због иметка си погазио, своје достојанство. Сад га плаћај, и не жали се – ћути.

...

Остављени су увек, ожалошћени. Оним, што су изгубили.

...

Не утешена жена се нај чешће понаша, као разуларена девојка. Она би да има оно, што је пропустила.

...

Жао ми је што сам уз тебе изгубила, драгоцену време. И ја сам уз тебе, па ћутим.

...

Никад ме ниси водио тамо, где често одлазиш ноћу. Драга! Тамо је ризично, бити жена.

...

Другарица ми је рекла да те је недавно видела у друштву, са две лепе жене. Није погрешила.

...

Мене данас кривиш за оно, што си пропустила. Ти си ми обећао више него он, па сам прогутала мамац.

...

Они који морају, да се жене. Уцењени су, од жене – будуће.

...

Данас би све дала, да ми се први муж врати. Да ли би он, на то и пристао?

...

Ћери моја! Зашто ми причаш, каквог си момка одабрала. Реци то њему. Ја се, њега – бојим.

...

Зашто сам ти ја крива, кад` ти желим помоћи. Ти мислиш да сам ја, толико немоћан.

...

Брак опстаје из нужде, и жеље за опстанком. Зар није, тако?

...

Не представљај ми се, лажно. Ја те знам, од детињства. Драги! Ја се мењам, да бих се лакше прилагодила.

...

Да немаш толики језик, лако бих те укро-
тио. Шта би ја, да ми није њега – таквог`.

...

Завађени се не мире, док неко не попусти.
Питање је, ко је паметнији.

...

Зашто смо нас двоје у браку, кад нас све
мање тога веже? Драга! Из нужде.

...

Брак нај боље чувају, интереси. Без њих, он
нема сврху.

...

Зар си ти мислила, да ће мо се у браку увек
радовати. Јесам! Па зашто ми данас, не уга-
ђаш као раније.

...

Драга! Нико нас не може раставити док
спавамо, у једном кревету. Кума се није ра-
стала, а спава у два кревета.

...

Коме ми жене, у зрелим годинама сметамо.
Сигурно, нашој деци.

...

Не пркоси ми више – молим те. Драги! Немам, коме другом. Разуми ме.

...

Нај брже се растају, брзо састављени. Кад не знају, шта неће.

...

Зашто си са мном ушао у брак, а и даље живиш као пролетер. Ја бих да се, ујединим са тобом.

...

Јеси ли ти за брак, или не? Жао ми је, одрећи се слободе.

...

Ниси се још опаметила, а и ниси млада. Паметни, нај више страдају.

...

За којом се женом, нико не окрене. Сигурно, није ни лепа.

...

Не тражи од мене, да ти ласкам. Ја нисам, ласкавац. Драги! Мени, то значи.

...

Ђери, моја! Напусти га, и врати се мени. Он и даље живи, од твоје плате. Мама! Ја сам крива, што ми толико значиш.

...

Покушавам да ти угађам, али ти тражиш оно, што сам изгубио. То ми, и треба.

...

И данас те се, радо сетим. Зато све друге, са тобом поредим.

...

Осрамио си ме, пред децом у кући. Зар сам требао, да лажем децу.

...

Љубав без дисциплине увек, производи не одговорност.

...

После, свега овог! Ја не знам шта, о теби да мислим. Мисли, шта хоћеш.

...

Ја не пристајем да ме понижаваш, уз моју сагласност. Слушај ме! Ово је, мој стан.

...

Ако сваку моју реч, дочекаш на нож. Зашто си се, удала за мене? Не питај ме за то.

...

Зашто ти је толико до ње стало? Она те, не воли. Волим ја њу.

...

Касно си решио, да ми понудиш брак. Твој друг је, био бржи.

...

Како да те разумем, кад упорно правиш исте грешке? Ја сам и раније таква била.

...

Драга! Не води бригу о мени. Ја сам самосталан, док сам уз тебе.

...

Док је моја брига, и твоја. Ја се за себе, не бринем.

...

Све што имам, све ћу ти дати. Буди моја. Како! Кад сам, његова. Снађи се.

...

Где си био, до сада? Таквог' сам, тражила. У наручју сам једне удовице – срећом.

...

Зашто ме тако, жељно гледаш. Учини, нешто. Али, одмах.

...

Баш си ме лепо освежио, у овој предивној ноћи. Али, сад мораш ићи. Зашто? Доћи ће ми муж, са посла.

...

Не растају се само они, који се воле. И вољени се растају, кад су заборављени.

...

Зашто ти толико мене волиш, кад ја толико не волим тебе. Требаш ми, сад још више.

...

Зашто ми не верујеш, кад ти говорим сирову истину. Драги! Моја је истина, другачија.

...

Зашто данас нећеш ни да ме погледаш, кад прођеш поред мене. Доста сам те, такву гледао.

...

Зашто ме, тако чудно гледаш? Је ли то, моја прва љубав?

...

Данас на теби нема оног, што те је накарало. Ни на теби га нема, па си ми драг и данас.

...

И љубав, може бити слепа, без искуства.

...

Био си обазрив, а она ти је некако промакла. Други јој је, понудио више.

...

Хвала ти, што ме једном месечно обиђеш. Без тебе не би, финансиски опстала.

...

Срећна сам, због товоје подршке. Сем тебе, мене нико не подржава.

...

Они који тврде, да имају савршен брак. У њему је неко, велики паћеник.

...

У браку се све, нај боље види, када се отворе карте. До тада се, маске не скидају.

...

Од мене не очекуј оно, што ниси заслужио. Ја сам, доследна.

...

Многи су ме преварили, да би ме добили. Једва сам се, опаметила.

...

Дуго сам чекала, овај сусрет са тобом. И, ја сам. Шта ће мо, сад? Водим те, мојој кући.

...

Док те нисам мало боље упознала, мислила сам да си, оно што ниси. Ти ми, и такава требаш.

...

Од мене очекујеш, да ти повлађујем? Зар треба, да те обмањујем?

...

Боље би ти било, да си самном. Она ми је, кориснија.

...

И даље, глумиш заводника. Ожени се! Ни једна ме, оваквог неће.

...

Нај лепше жеље се рађају, у брачном кревету. Ако је пун.

...

Зашто си тако строг према мени. Хоћу да знам одмах, са ким' се желим спарити.

...

Драга! Које су ти крајње намере, у животу са мном? Љубав! Мислио сам, да је интерес. Па и он.

...

Не загорчавај ми живот, са својим проблемима. Не морам ја, баш све знати о теби.

...

Дигла си главу ка небесима, па не видиш куд газиш. Ја сам у облацима. Таква ми не требаш.

...

Ја морам себи наћи, доброг саветника. Зашто, драга? Ти ме често лако убедиш, и у оно што нећу.

...

Муж и жена се лако заваде, због онога што немају.

...

Скупо си ми наплатио, не искуство. Мила! Оно се, нај скупље наплаћује.

...

Док си био неко, многе су ти се жене, па и девојке удварале. Требао сам им, такав.

...

Дошло је време, да ми се и ти ругаш. Теби сам, нај више помагао. Зашто ми не помажеш, кад ми нај више треба помоћ?

...

У брак сам ушао, да бих се негде удомио. И ја сам исто тако, па ми је муж недавно умро.

...

О теби сам све до јуче, мислила све нај боље. Јутрос сам схватила, да си џепарош. На поље, из мог стана.

...

Заједно смо се радовали, свему што смо створили. Данас не знамо како све то да поделимо.

...

Зашто свом веренику, сама доливаш чашицу? Хоћу на време да видим, каква му је нарав.

...

У браку си са другим човеком, а и даље се на мене љутиш. Зашто? Зато што ме ниси оженио. Пре њега.

...

Ко пре брака за брак, изгради инфра структуру. Тај се, не растаје лако.

...

Жена се не може осећати сигурно, у не сигурним рукама.

...

Кажеш да би радо прешла, код мене у стан. Јеси ли ти тамо, под киријом?

...

Не додируј ме, ако ми нећеш ништа. Драга!
У позним смо, годинама!

...

Драга! Ког мушкарца си, нај боље упамти-
ла? Своју, прву љубав. Драги!

...

Вешто си ме намамио, у свој кревет. Драга!
Ниси ти прва, која је тако прошла.

...

Кажеш да живиш за мене, а вешто ме кори-
стиш. Драга! Ми, једно другом требамо.

...

Љубавне преваре нај чешће чине особе, ко-
је из нужде живе у браку. У праву си.

...

Они који кажу – тврде да се воле а не по-
штују се. Ко зна, зашто се воле?

...

Кад у браку нема чарки. Нема ни напретка.

...

Од не одговорних се, нај боље бранити ћу-
тањем. Они само за своје поступке, имају
разумевање.

...

Они који добро знају, да из препирке извучу корист. На њу се ослањају, у свакој прилици.

...

Не рони сузе, преда мном. Сама си отишла, где си желела. Тамо се и врати.

...

Превише си се намирисала, па се неки, за тобом окрећу. То ми је, и био циљ.

...

Дипломата никоме не отвара карте, тек тако. Ја сам то схватила, после годину дана брака.

...

Тврдиш да твоја жена данас, нема укуса, а она је тебе одабрала. Тада је имала.

...

Не утешена жена је, нај поводљивија. Она би да брзо надокнади, пропуштено.

...

И нај вештији глумац се изненади, кад му жена добро одглуми.

...

И пољубац је лековит, ако је производ осећаја.

...

Пољубац, без пропратног садржаја, нема драж. Њиме се размењује само, течан садржај.

...

Драга! Ти ми више личиш на мушко. Драги! Онда си, хомо сексуалац.

...

Неке се жене задовоље са мало, док се неке не могу задовољити – ни са много, на измаку моћи.

...

Више сам те волео, док нисам сазнао, неке од твојих мана. Ја твоје знам, ал ми и такав требаш.

...

Годинама, једно друго убеђујемо у оно, што мислимо. Ти ми, и даље не верујеш. Као, ни ти мени.

...

Лепо је видети, лепог човека. Зато га је, тешко задржати.

...

Дозволи ми да уђем, у твоје одаје. Шта ћеш, ти у њима? Њих одржава, други човек.

...

Не очекуј, од мене превише. Ја данас нисам ноћан, као раније.

...

Прихватио сам те, такву каква си. Ја ти се таквом, не могу боље прилагодити.

...

Брачни живот је уоквирен оним, што је допуштено. Ко се не одриче осталог, нека у брак не улази.

...

Брачни друг се не тестира у браку, за брак. То се ради, пре брака.

...

Двоумио сам се да ли да запросим тебе, или њу. Нисам много погрешо. Сада је касно, за исправку.

...

Ако ти са мном није по та ман, нађи трпљивијег од мене. Ја имам, резервну варијанту.

...

Жена нај дуже памти мушкарца, који ју је оставио. Ако га је, волела.

...

Привилегија је бити вољен од жене, коју волиш. То је љубав, без ограничења.

...

Већ одавно тражиш, себи сапутницу. Знаш ли, шта нећеш. Или те, ни једна неће.

...

Они који уђу у брак, због свог интереса. Најчешће због њега, и излазе из њега.

...

Они који омрзну жену, коју су волели. Не знају, шта је љубав.

...

Брак чувају, врлине и мане. Битно је да је, врлина више.

...

Кад би се могле позајмљивати, жене. Нежење не би, оскудевале.

...

И нај веће љубави избледе, кад се обезвреде.

...

Разлог за не верство је нај чешће у жељи за оним, чега немамо у довољној мери.

...

И нај лепша жена зна бити несрећна, ако од лепоте очекује превише.

...

Лепоту је, лепо видети. Ако је можеш и осетити, она надахњује.

...

Нај суровији знају бити они, који су некад били вољени – а то нису знали, поштовати.

...

Док не изгубимо вољену особу, ни не знамо колико нам недостаје.

...

Нај више се воли особа којој нисмо, упознали мане.

...

Нај лепше жене себи одаберу, нај кориснијег мушкарца. Може им се.

...

Супружници се нај боље упознају, после међу собне свађе.

...

Нај већа љубав, је ретко кад права. Нај чешће је прва, после ње.

...

Ни удата жена се не отима човеку, кога вољно пожели.

...

Ни једна се удата жена удајом није одрекала од оног, што јој је некад годило. Она то памћење чува, и чека прилику.

...

И нај лепша жена може остати не удата ако мисли, да јој се све мора удовољити.

...

Свака мудра жена дође до мушкарца на кога се намерачи. Зна он како.

...

Многе жене би биле даме кад би се гледала само лепота. Достојанство је много битније.

...

Нај искреније је заљубљивање, на први поглед. Тад је интерес потиснут.

...

Жена која се стиди, своје прошлости. Ничим је не може себи оправдати. Зато је она, и терети.

...

Девојка, за коју се многи момци отимају. Тешко доноси одлуку, за кога да се определи. Нај чешће одабере, наметљивог.

...

Драга! Не тражи од мене, да будем оно што нисам. Ја сам те освојио, онакав какав сам.

...

Љутиш се на мене, а ја ти нај више угађам. Јеси ли, сигуран у то?

...

Ако се без свакога, може живети. Зашто ти мислиш, да си не заменљив? Зар до сада, ниси схватила? Нисам!

...

Драги! Ја многе твоје жеље, не разумем. Не могу ти пружити оно, чиме ме ниси задужио.

...

Не утешној жени, не подилази. Она тражи жртву, за своју невољу.

...

Ако је некоме до некога, заиста стало. Он не вага оно, што жртвује за то.

...

Коме је брак оаза среће, тај га и чува. Сигурно, зна зашто.

...

Супружници се једно другом куну у верност, док им је стало до брака. Касније ве што оправдавају своје поступке.

...

Много је лакше измислити разлог за препирку, него га пронаћи – онима који се знају свађати.

...

Годинама си био другима, саветодавац за брак, а у трећем си браку. Ја сам у њему пронашао срећу.

...

Лепа жена не одабере за мужа лепотана. Она се определи за њој нај кориснијег.

...

Не задовољној жени се истином, не може удовољити. Она њу, провоцира.

...

Не надмећи се, са горим од себе. Он има боље оружје, за одбрану.

...

Они, који никога не воле. Ко, да их воли.

...

У брак многи уђу због љубави, да би га касније одржавали, због интереса.

...

Ко у брак уђе, због интереса. Због њега излази, кад му се укаже већи интерес.

...

Вољеној особи не угађај, превише. Искористиће те, као слугу.

...

Они који у браку, вешто прикривају своје мане. Касније их плаћају, уценама.

...

Са брачним дилемама у брак не улазе, одговорне особе. Оне знају, шта неће.

...

Са мање животног искуства се, лакше уђе у брак. Оно може бити, и реметилачки фактор.

...

Жени, која се даје лако. Тешко је угодити, тек тако.

...

За рад мира у кући, неки супружници постану папучари. Није им ни замерити ако знају, зашто се жртвују.

...

Љубав без страсти, не надахњује. Зато, ни не траје дуго.

...

Човек без љубави је осакаћен, за сваки посао. Тако немоћан ни себи, није од користи – много.

...

Не одрживо се, не спасава. Поготово, такав брак.

...

Љубав без осећања, се не осећа. Она, не узноси.

...

Без љубави се посрће, и лакше узмиче, пред тешкоћама. Оживимо је.

...

Љубав која не рађа плодове, је само нужна потреба.

...

Велике љубави се временом могу претворити, у велику мржњу. Ако се, изневере.

...

Кога љубав не опчини, она га не узвисује.

...

Кога љубав не надахне, не може га ни усрећити.

...

Љубав се не доказује, већ не себично показује.

...

Заборављене љубави оживљавамо, кад се од нових уморимо.

...

Лепота која не побуђује осећаје је, као цвет без мириса. За њу се нико, не жртвује.

...

Љубав која, на први поглед опија. И разум-
нима је, неразумна.

...

Зашто се браниш од мене, а ја те не напа-
дам? Знам ја тебе – добро.

...

Љубав се не укорени тамо, где јој нема оп-
станка.

...

Љубав која се не да купити, због тога и вреди.

...

Зашто си себи дозволио оно, што мени ни-
си. Драга! Жене се, лакше заљубе. То је
кобно, за брак.

...

Дуго сам се уздржавала да ти признам, шта
мислим о нашој заједници. Сад кад сам, на
тебе навикла. То више, и није важно.

...

Док сам ћутала, на твоје брачне преваре. И
ја сам проверила колико вредим. И! Вредим
више, но што мислиш.

ДОГОДОВШТИНЕ ИЗ СЕЛА КУПИНИКА

Ристановић Милоје "Врки"
1951 –

Милоје се родио у Купинику у породици Јелене и Спасоја Ристановића. Родитељи су му били, добро стојећи у селу. С почетка шездесетих година су имали, машине за млевење житарица. Народ је, код њих доносио на мељаву: кукуруз и пшеницу. За услугу, се плаћало ушуром.

Милоје је у селу, завршио школу. Кад је стасао у момка и кренуо у средњу школу, почео је да се отима родитељима. Није хтео баш како је, од њега тражено да се влада. Како су му родитељи имали новца, он је некако долазио до њега – на њему познат начин. Новац је трошио, на своје задовољство. Својим вршњацима је, плаћао проводе. Почео се облачити, по новој моди. Први је од деце из села носио, дугу косу и уске панталоне. Имао је познанике у Београду (који су долазиоли у Купиник током лета). Одлазио је код њих, и проводио се са њима

у граду. Први је од омладине, офарбао косу. Хтео је да први донесе у село, оно што је видео у Београду.

Како га школа поред очевог` иметка, није много интересовала. Оспособио се за зидара, а касније за тесара. Тако је радом усавршио своје умеће, од кога је живео како је хтео. Све је волео да проба, као млад никад није дрхтао, на трођењу новца. Радо је помагао и давао позајмице, онима које је поштовао. Увек је био друштвен, и добро намеран. Више је помагао, него што су му помагали. Себе је дуго искушавао, да би се у зрелим годинама, сећао са носталгијом, свега што је кроз жибот прошао. Остао је упамћен, као бистар, тврдоглав и добронамеран човек.

Ђекић Драган **1952 – 2019**

Душан и Душанка су изродили, три сина и ћерку. Драган је био, треће дете у породици. Душан је као родитељ, био строг. Деца су им била вредна, и одговорна. Драган је по завршетку основне школе, уписао средњу

угоститељску школу у Вршцу. Завршио је у року и одмах почео да ради. Као бистар и одговоран, доказивао се на послу. У жељи да пронађе боље плаћен посао. Запослио се у војном одмаралишту "Оморика" на планини Тари. Ту је брзо напредовао и постао управник мотела. Живео је комотно, са добрим примањима. Ту је како каже, провео нај лепше дане. На наговор фамилије, се вратио у Вршац. Ту се запослио у хотел Брег, као управник хотела. Убрзо се оженио и створио фамилију. За кратко време је, од предузећа добио стан. У родном Купинику је био радо виђен, као добар фудбалер је уважаван. Као и раније је мењао посао, због бољег примања. Упослио се као угоститељ, па шеф пословнице Компаса на граничном прелазу Ватин. Ту је и пензију дочекао. Успео је да у родном Купинику, уз родну кућу направи кућу. Ту је радо долазио, са супругом Ђуком и децом. О његовим бравурама на фудбалском терену, и данас се прича. Тако је лако давао голове, да није имао премца. Старији мештани су га поредили, са његовим братом од ујака Милорадом Зрнићем – који је 1937. годиште. Он је остао не превазиђен, у постизању голова и дриблингом

на терену. Фудбалски клуб Крајина ће се и даље поносити са Дараганом. Остат ће упамћен, и као добар човек.

Недучин Драган 1954 –

У Купинику је било у свакој генерацији доста деце, све до 1960тог годишта. У свакој генерацији омладинаца и омладинки, по неко се издвајао као узор. Дом културе у Купинику је био, стециште омладине. Ту су се, одржавале игранке викендом. Први плесни кораци, су се ту учили. Ту су се, девојке и момци зближавали. Они који су били на школовању у неком граду, долазили су викендом. Доносили су у село нова сазнања, и тако ширили културу међу омладином. Тако је и Драган, био један од њих. Он је реализовао своју замисао, да ослика на зидовима Дома културе у крпуном плану Че Ге Вару и Џимија Хендрикса.

Уз доста труда а мало помоћи осталих омладинаца, оставио је трајно сећање на своје време проведено у Купинику. Тако је и он дао свој допринос, култури села Купи-

ника. По заврпетку, школовања, запослио се у Н. Саду где и данас живи.

Многи који и данас виде у Дому културе на зидовима насликане личности, се диве оном што гледају. Тако и они који га нису знали, за њега сазнају. У то име и ово, подсећање на њега.

Марјан Душан 1954 –

Марјан Стеван и Грозда су изордили два сина: Бранка и Душана. Душан је, био више друштвен. Дружио се радо, са вршњацима. Дружио се и са млађом децом. Отац Стеван му је удовољавао, више него старијем сину Бранку.

Деца су једва чекала, Нову годину и Божић. Тада се славило, пуцањем из прангија, пушака и пиштоља. Деци је неко показао, како се може карабит искористити, за пуцање. Душан је то видео и замолио оца, да му набави неку металну кутију од фарбе (са поклопцем). Отац му је био способан, и дружеван. Набавио, му је кутију. Тада, у тим шездесетим годинама, то није било ла-

ко. Набавио му је отац, и карабита. Душан је пробушио ексером, дно кутије. У њу је убацио карабит и затворио поклопац. Нашао је некога од вршњака ко се није много полшио експлозије, да држи кутију у рукама. Душан је тада упалио шибицу, и потпалио карабит. У истом моменту се десила експлозија, и поклопац је одлетео далеко. Тако се пуцало, у свакој улици. Душан је наредне године замолио оца, да му обезбеди већу посуду од метала. Тако је, и било. Душан је добио, кутију од 10 лит. Са поклопцем. Из кутије је експлозија карабита била такојака, да се чула и у суседним селима. Срећом! Ни једно дете из села се није озледило, тим несташлуком. И данас после толико година, та сећања су остала свежа, код многих који су гледали те лудорије.

Кресојевић Марко
1955 – 2016

Марко је пето, дете у породици Миле и Маре Кресојевић. Као нај млађе дете, имао је разне привилегије. Много тога је, био поштеђен. Школске обавезе, није баш волео.

Једног јутра пре полазак у школу 1963. године је рекао мајци: Мама! Ајде мало ти, уместо мене у школу. Да видиш да није лако, бити ђак. Мајка га је загрлила и пољубила, и рекла му: Иди, ако хоћеш. Ја живим, а нисам ишла у школу дуго. Био је радознало дете. Као мали се бојао пацова, којих је било по дворишту око сламе и свињца. Једном приликом их је видео, како се завлаче у стог сламе. Узео је шибицу и запалио сламу, да бих растерао како је касније објаснио родитељима. Основну школу је завширио, понављајући два пута. Средњу школу је завршио у Београду, за метало стругара. По служењу војног рока се оженио из Јаношика. Са Аном је стекао, сина и ћерку. Извели су децу на прави пут. И данас је та његова, реченица остала упамћена "Мама! Ајде молим те уместо мене у школу да видиш да није лако, бити ђак."

Родић Боро **1956 – 1973**

Породица Родић се доселила у Купиник 1971. Мићо и Мара су изродили, четворо де-

це. Како би лакше могли живети, Мићо је радећи у иностранству, обезбеђивао породицу да еконсомкси опстане. Сину Бори је, купио мопед Т13. Боро је на њему, био вешт. Возио га је брзо, и правио бравуре са њим. Остала деца су имала, углавном бивикле. Лета 1973. смо после играња са лоптом – фудбала, сви кренули у један ископ, где се некад вадио песак. Ту је била, бистра вода за купање. Боро је са својим малђим братом, мопедом отишао на купање. Онако врућ после играња фудбала, стигао је тамо и скочио у воду, као и брат му. У наглој промени температуре тела, настао је темературни шок. У том тренутку је, почео да тоне. Брат му није могао помоћи, и ако је пробао. Кад су остала деца стигла, било је касно да му помогну. Та трагедија се, и данас помиње

Зрнић Бранко **1957 –**

Бранко се 1985. године вратио, из Новог Сада у Купиник. Ту је отворио сервис, за прмотавање ел. мотора. Поред тога је, сервисирао белу тњхнику.

Полако је прикупљао, све што му је било потребно за рад. Тако је 1987. године дошао до возила Лада 1600. У њој је имао покретну, радионицу и магацин са деловима. У ауту је имао, само два седишта. За возача и сувозача. Остали простор је поменути, био заузет. Једном приликом по дану, се враћао из Планишта где је радио. На излазу из места, по некад је неко стопирао. Пошто смо се сви, мање више познавали. И Купиник и Велики Гај су имали потребу за превозом, у времену кад нема аутобусне линије. Бранко је још у насељу повезао ка Купинику Сабо Ђуру "Бату". Не далеко је стопирала Марија Марица. Бранко је зауставио ауто, изашао из њега и отворио врата сувозача, и рекао Бати да се помери ка мењачу, да би Марица села. Тако је, и било. Кад` је Марица села, Бранко је затворио врата са спољне стране. Сео је за волан и кренуо. После краћег времена је Бато, почео да пипка и штипа Марицу по ногама и телу. Она је врискала, као и он. Смејали су се и врискали. У једном тренутку је Марица рекла Бранку. Стани ми, да изађем из аута. Бранко јој је одговорио: Зауставићу ауту, пре уласка у село. Овде нећу. Тако се до уласка у село, у ауту дешавала

представа, за памћење. Нико се на никога, није љутио. Тако је било некад’.

Гњатовић и Зрнић Бранко
1957 – 1957 –

Бранко Зрнић је имао мопед, којим се као тек стасали учени мајстор овајдио. Отац му је то био обећао. Њега је опремио са додатним уређајима и помагалима. На њему је проводио већи део слободног времена у Купинику. Често је некога негде возио. Није га држало место. 1976. год једног’ викенда је мопедом ишао на игранку у Пландиште. Увек је некога волео да повезе. Код свог рођака је оставио мопед и отишао на игранку. Кад се дружење уз игру и песму завршило, кренули су сви кући. Из Купиника је било доста њих на забави. Гњатовић Бранко га је замолио да га повезе. Кад су дошли до мопеда Зрнић је возио Гњатовића. На пола пута је Гњатовић замолио Зрнића да он мало вози. Зрнић му је уступио место возача. Док је пут био без кривина све је било у реду. На првој (дуплој) кривини Гњатовић се није најбоље снашао и усмерио је мопед ка плићем каналу. Кад је точак упао у канал, њих два

су преко кормана мопеда пролетели између два багрића (размака 70 цм). Нашли су се у чуду. Додиривали су један другог и питали: јеси ли повређен. Срећом у несрећи су не повређени. Устали су и када су извукли мопед из канала Зрнић је Гњатовића одвезао у село. Сутра дан кад су се видели и анализирали оно што су доживели схватили су да су имали среће у несрећи. То им је сећање остало, дубоко урезано у памћењу.

Радуловић Миладин и Зрнић Бранко
1957 – 1957 –

У Купинику с почетка седамдесетих година, се живело скромно. Али достојанствено. Деца су много тога желела, али су се и са тим што се имало, знала задовољити. Сва су деца некако, долазила до бицикла. До мотор бицикла се није могло, тако лако доћи. Миладин је добио, мотор бицикл Т12 од свог рођака Чеде Златића. Бранку је отац по зваршетку ел. техничке школе, купио мотор бицикло Т14 (као што је и обећао). Њих двојица су се возикали на моторима, у свим временским условима. Брзо су се увештили, па

су улазили у разна искушења. Кроз воду и блато су пролазили, са задовољством. Једне зиме су се осмелили, и хтели су тестирати своју вештину управљања, возилом на леду. У великој рупи где се вадио песак – Јаблању, је увек било воде. Зимом се ту, ухвати лед. Деца су се на леду који је био доста дебело играла хокеј и трчала. Њих су два мопедима улазили на лед, да му провере издржљивост. Све је то из свога дворишта посматрао Миладинов стриц Бранко. Кућа му је била уз Јаблање. Миладин и Бранко су се возили, мало лево мало десно. Миладин је доашо на идеју, да на неколико места пробуши лед и забоду тање гране врбе. То када се заледи, да се мотори превезу између њих. То су и урадили. Сутра дан око подне су стигли, мотор бициклима на лед. У међу времену, Миладинов стриц је ашовом исекао парче леда на тој путањи. Они то, нису могли видети. Свуда је био лед, а ноћу је пао снег. То се није, могло приметити. Бранко је први возио, и на том месту пропао кроз лед, више од колена. Миладин га је пробао извући, али без успеха. Све је то из своје топле собе, посматрао Вујчић Душан "Дуле". Дошао је са кључем, којим се из стога чупала

слама. Њиме је извукао Бранка, а по том он и Миладин мопед. Бранка је одевео, у своју кућу. Његова мајка Милка му је дала, Дулетову гардеробу да обуче, док она његову не опере и осуши, на задњој пећи. Тако се уз помоћ добро душних особа, Бранко вратио кући до сумрака. Овај догађај им је, остао за сећање. Нека овај догађај остане, као опомена млађима. Свако не искуство, се плаћа.

ПРИЈАТЕЉСТВО, ОБОГАЋУЈЕ ЧОВЕКА

Са задовољством и поносом, желим да се захвалим, мом дугогодишњем пријатељу проф. др Момчилу Матићу. Он ме прати у мом стваралаштву како поезије, тако и афоризама. Тако ми својим сугестијама и искуством, даје потпору и оснажује ме у стваралаштву. Док је своје стваралаштво, уденуо у књиге. Такву особу имати за пријатеља, је Божији дар. У некој од збирки афоризама, сам написао и афоризам "Пријатељство, које се не ставља на кантар, много значи пријатељима".

И јавно му се захваљујем за не себичну потпору, мом` стваралаштву. Нека га и даље, доброта надахњује. Хвала му.

ДА СЕ, НЕ ЗАБОРАВИ

Уместо да им се захвалим, морам опет да прозовем: З. Ђ. Рођу, П.М. Мошу и Ћ. М. Дућинца. Пре обелодањивања прве збирке афоризама, у коју сам унео за сећање, 150. особа из Купиника, који су обележили једно време. Предложио сам им да дају колико могу потпору књизи. Оглушили су се на то, све и ако су међу поменутих били и њихови рођаци или они, чију земљу данас обрађују и пристојно, живе од ње. Временом сам у свакој од наредних збирки додавао догодовштине из села које се све до сада препричавају. Да би моје изненађење било веће они нису ни једну од поменутих књига пожелели да купе, па и тако дали потпору култури села у ком су рођени. Нај млађи од њих ми је рекао, кад сам му предложио да купи за себе и своје раднике, један број ових књига "Ми немамо времена да читамо". "Нама то не треба".

Пре но што сам обелоданио шесту књигу афоризама дао сам исти предлог нашем мештану рођеном 1947. у Купинику, који је као млад отишао у Немачку. Тамо се срећно оженио и својим радом успео да стекне то што каже да има. Мени је таксативно навео иметак а ја сам му по том предложио да да материјалну потпору књизи афоризама којом промовишем и културу Купиника. Он је то, саслушао и рекао ми "Ја не читам". Уз моје настојање да му подробније објасним о чему пишем и зашто. Рекао ми је уз осмех: Размислићу. Дао сам му времена да размисли а он се до данас није огласио. Мене радује што су сви ови афоризми идогодовштине из села, прихваћене у средини у којој живим. Многи обични људи, професори и један број академика купује ове књиге и даје ми подршку. Нека поменути мештани села Купиника остану упамћени овакви какви су се представили уз напомену "Духовно сиромаштво, је трајно. За њега, лека нема".

САД САМ СТРАНАЦ

Ја сам странац у свом родном крају,
још сећање остало је тамо.
Радо свратим да надахнем груди,
па и да се ближе упознамо.

Много тога од раније нема
добро памтим оно што је било.
Сећање на народ од раније,
у мени је свој траг оставило

Доћу опет да обиђем село,
присетим се оног што још памтим.
Још и данас ја радо пожелим,
у те дане да сећање вратим.

Садржај

Мишљење о књизи	3
Афоризми и досетке	7
Мушко женски односи	227
Догодовштине из села Купиника	253
Да се не заборави	266
Сад сам странац	268

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84
929(497.11 Купиник)

ЗРНИЋ, Бранко Д., 1957-

Афоризми и досетке. 6 / Бранко Д. Зрнић.
– Београд : Културна заједница Крајине, 2022
(Београд : СГЦ). – 272 стр. ; 17 cm

Тираж 500. – Стр. 3-6: Мишљење о књизи /
Момчило Матић. – Догодовштине из села
Купиника: стр. 253-267.

ISBN 978-86-6295-017-8

COBISS.SR-ID 58031625

СА ВАМА ОД 1985.

УЗ ГАРАНЦИЈУ ОДРЖАВА:

ВЕШ МАШИНЕ

СУДО МАШИНЕ

ЕЛ. ШПОРЕТЕ

БОЈЛЕРЕ

ТА ПЕЋИ

ЕЛ. ИНСТАЛАЦИЈЕ

**И ОНДА КАД ВАМ ДРУГИ НЕ МОГУ
ПОМОЋИ ОБРАТИТЕ СЕ**

Сви корисници услуга овог сервиса после плаћених 65 евра (по основу рада) стичу право на неограничен број бесплатних услуга сервисера, све до истека 365. дана од дана прве сервисне интервенције!

УОЧИТЕ И ВИ СВОЈ ИНТЕРЕС!

ел. мех. Зрнић Бранко
ул. Гандијева 130а
Нови Београд

3189-865

064 18-22-147

Зрнић Д. Бранко рођен 06. 09. 1957. у Купинику код Вршца. Ту је похађао основну школу. Средњу ел.техничку школу похађао је у Београду. Почео је радити у Пландишту а потом у Суботици. Игром случаја је дошао у Нови Сад, где је радећи у струци уз рад студирао на вишој школи организације рада. У Новом Саду

се активно укључио, у ПД Железничар. Као планинар је обишао многе крајеве, и упознао многе људе широм СФРЈ. Успео се на многе врхове, и обишао многе трансверзале и маратоне. На овај начин је себи проширио видике, и стекао многа сазнања. И данас чува и одржава пријатељства, из тог времена.

Поезију пише из потребе од 1978. год. У Београду живи и ради од 2001. године.

До сада је написао више од 1200 песама, и око 12000 афоризама. Прву књигу поезије је издао, на наговор акад. Владимира Јанковића 2003. године *Сећања*, а потом 2008. *Сећања I и II. Шапат душе* издаје 2017, а *Моја надахнућа* издаје 2019. Прву збирку афоризама издаје 2020. године, а потом исте године и другу збирку афоризама. Трећу збирку афоризама издаје 2021, а потом исте године четврту, а ове 2022. године пету и шесту збирку афоризама.

Члан је све словенског удружења књижевника од 2004 године. Активан је члан Културне Заједнице Крајина, и још неколико удружења песника. И даље пише и прикупља песме за нову збирку песама и афоризама. Полако припрема материјал за роман *Случајно, није ништа*.

ISBN 978-86-6295-017-8

717886621950178